

Povečana proizvodnja

Šoštanjskih termoelektrarnah so v desetih mesecih letos proizvedli 2 milijardi 74.500 kwh električne energije — V zimskih mesecih bodo povečali proizvodnjo zaradi manj ugodnih vodnih razmer

Zadnje ocene o obratovanju šoštanjskih termoelektrarn kažejo, da so v desetih mesecih letošnjega leta proizvedli skupno dve milijardi 300 kilovatnih ur električne energije na pragu elektrarne. Ta rezultat pomeni, da so plan, določen z letno energetsko bilanco, dosegli v višini 76,4 odstotka.

Manjše dosežke plana od načrtovanega je posledica zelo ugodnih hidroloških razmer, zaradi česar so naše hidroelektrarne lahko proizvajale več električne energije, kot pa je bila njihova planska obveznost. Na ta način so si s štednjo premoga v slovenskih termoelektrarnah ustvarile potrebne zaloge premoga, ki bodo potrebne za sušno jesensko-zimsko obdobje, ki se je začelo z mesecem novembrom. Kot je povedal tehnični vodja Termoelektrarne Šoštanj Franc Slavič, imajo na zalogi dovolj velike količine goriva, saj je bilo ob koncu meseca oktobra na deponiji 758.300 ton premoga.

Obratovanje v prvih novembrskih dneh poteka tako, kot so načrtovali. Proizvodnja električne energije je nekoliko višja kot v oktobru sprva, saj, da stanje naših voda ni več tako ugodno. Zaradi tega so termoelektrarne prevzele večje breme pri polnjenju elektro energetske bilance, predvsem pa šoštanjski kombinat kot največji proizvajalec energije v Sloveniji. Kot predsednik elektro energetske bilance, bodo v šoštanjskih termoelektrarnah

proizvedli v mesecu novembru 303 milijone kilovatnih ur, v decembru pa 380 milijonov kilovatnih ur električne energije na pragu elektrarne. To pomeni, da bi po pričakovanjih letos proizvedli skupaj dve milijardi 800 milijonov kwh električne energije in izpolnili plan v višini 81 odstotkov.

Večja proizvodnja električne energije se bo nadaljevala tudi v januarju in februarju prihodnjega leta. Ocenjujejo, da so vse naprave ustrezno pripravljene za obratovanje in tudi premoga je dovolj na zalogi. Zato v Termoelektrarni Šoštanj predvidevajo, da bodo ob dovolj velikih sprotnih dobavah goriva izpolnili načrtovano proizvodnjo električne energije.

J. KRAJNC

Med slovesnim podpisom pogodbe med predstavniki firme Dowty in Rudarsko elektroenergetskim kombinatom Velenje ter Elektrostrojne opreme Velenje

Podpisali pogodbo o poslovno tehničnem sodelovanju z angleško firmo Dowty

„Gre za podpis pomembne pogodbe v času, ko je modernizacija naših premogovnikov nujna,“ je dejal na slovesnem podpisu sekretar republiškega komiteja za energetiko Drago Petrovič

Za Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje oziroma delovno organizacijo Elektrostrojna oprema je bil v četrtek, 8. novembra, pomemben dogodek, saj so podpisali pogodbo z angleško firmo Dowty o poslovno tehničnem sodelovanju pri izdelavi celotnega samohodnega hidravličnega podpora in pogodbo o dolgoročni proizvodni kooperaciji pri izdelavi hidravličnega krmilnega mehanizma, ki je sestavni del samohodnega hidravličnega podpora. Slovesnega podpisa so se poleg predstavnikov sozda Rek in firme Dowty udeležili tudi predsednik republiškega komiteja za energetiko Drago Petrovič in predstavniki samoupravne interesne skupnosti elektro-gospodarstva Slovenije ter skupščine občine, njenega izvršnega sveta kot tudi Savinjsko šaleške gospodarske zbornice.

Znano je, da je velenjski premogovnik največji rudnik jamskega odkopa, v katerem so pogoji rudarjenja zelo težki. Pričakovati pa je, da bodo v prihodnje še težji. Sedanje energet-

ske stanje narekuje vse večjo potrebo po premogu. Rudnik lignita Velenje ima pri tem še posebno nalogo, saj mora v celoti oskrbovati s premogom šoštanjke termoelektrarne, ki so obenem tudi največji slovenski elektroenergetski objekt. Zanesljivo oskrbovanje termoelektrarn s premogom pa pomeni tudi zanesljivo oskrbovati celotno Slovenijo s prepotrebno električno energijo. Torej rudnik pri tem ne sme zatajiti, kot je dejal v slovesnem govoru ob podpisu Mirko Bizjak, predsednik kolegijskega poslovnega organa sozda Rek in nadaljeval: „Danes je vse težje dobiti delavca rudarja, zato so iz dneva v dan večje zahteve po kakovostni jamski opremi, ker s tem težko garaško delo rudarja prevzamejo le delno stroji. Tako postaja delo rudarja vendarle privlačnejše in prav v mehanizaciji je tudi glavna možnost za nadaljnji nemoten razvoj proizvodnje premoga, tako v našem, kot tudi v drugih rudnikih. Prav zato smo v našem rudniku dajali vedno velik pomen kvalitetni in funkcional-

ni opremi. Pri delu smo imeli opremo različnih proizvajalcev, ki smo jo lahko v težkih jamskih pogojih tudi temeljito preizkusili. Podborje Dowty se je v naših jamah dobro obneslo in prav to je bil razlog, da smo se odločili za sodelovanje ter kooperacijo s to firmo iz Velike Britanije.

Kot je povedal dipl. ing. Mirko Bizjak, pa delovna organizacija Elektrostrojna oprema Velenje s hidravličnim podporjem ne bo oskrbovala le Rudnika lignita Velenje, ampak kasneje tudi druge premogovnike v Jugoslaviji. V skladu z določili pogodbe pa se bodo skušali tudi čimprej vključiti na zunanje tržišče.

Tudi predstavnik firme Dowty je dejal, da je podpis pogodbe zelo pomemben za njihov nadaljnji razvoj. Povedal je, da je Dowty izumil prvo posamezno hidravlično napravo, kmalu nato so dobili in razvili prvo podporje na svetu in ga leta 1949 tudi že začeli uporabljati. Od tedaj dalje so svetovna sila na tem področju in njihovo opremo danes uporabljajo že v 63 deželah. Kar v sedmih deželah pa imajo trenutno pogodbene arazmaje ali licenčne tovarne. Predstavnik firme Dowty je še dejal, da so jim dosedanje izkušnje oziroma sodelovanje z Rekom pokazale, da bo velenjski kombinat uspešno razvijal to tehnologijo.

O pomenu podpisa pogodbe med firmo Dowty in Rekom je

ob koncu spregovoril tudi predsednik republiškega komiteja za (Nadaljevanje na 4. strani)

Sprotno preverjanje stabilizacijskih načrtov

Komite občinske konference ZK Velenje je konkretiziral usmeritve 12. seje občinske konference ZK — Spremljanje in analiziranje rezultatov gospodarjenja ostaja tudi za naprej ena temeljnih nalog komunistov v osnovnih organizacijah zveze sindikatov

V zadnjih dneh se je sešel komite občinske konference ZKS Velenje na dve seji. Na prvi, bila je 9. novembra, je za konkretizacijo sprejetih usmeritev 12. seje občinske konference ZKS Velenje sprejel več sklepov.

Poudarjeno je med drugim bilo, da je treba v sleherni sredini prizadevanja za stabilizacijo gospodarjenja sproti preverjati z uresničevanjem stabilizacijskih programov, sprejetih ob obravnavi sklepov računov ob Paki se bodo vrnili iz Berlina v ponedeljek, 19. novembra, o njihovem gostovanju pa bomo več poročali v prihodnji številki Našega časa.

treba vključiti kar največ delovnih ljudi.

Ker kasnijo priprave na izdelavo srednjeročnih razvojnih načrtov za obdobje 1981 — 1985, naj bi občinski svet ZSS in izvršni svet občinske skupščine pripravila analizo doslej opravljenega dela. Hkrati naj bi ocenili tudi priprave za sprejem letnih delovnih načrtov 1980.

Vprašanja gospodarjenja, posebej še stabilizacija, ter spremljanje rezultatov gospodarjenja, prav tako pa tudi pri-

(nadaljevanje na 4. strani)

Pred pevsko revijo v Velenju

V domu kulture v Velenju bo jutri, 17. novembra, ob 16.30 in ob 19.30 medobčinska revija pevskih zborov, katere namen je povezovati amaterske zbornice in jim pomagati pri svojih prizadevanjih, da bi bili čim bolj kvalitetni.

Nastopilo bo 16 najboljših pevskih zborov iz celjske, konjske, moziške, šmarnske, šentjurske, velenjske in žalske občine.

Ob koncu tedna bo še nestalno vreme, v petek je možno tudi sneženje. V soboto in nedeljo bo nastopilo izboljšanje vremena z ohlajitvami.

Posvet za predvojne komuniste

Medobčinski svet ZKS Celje organizira v tem mesecu dva celodnevna posveta za predvojne komuniste, prvoborce in vodstva občinskih organizacij ZZB NOV. Prvi posvet so pripravili v sredo, 7. novembra, drugi pa bo v sredo, 21. novembra v Rogaški Slatini. Na teh pogovorih obravnavajo oceno sedanjih družbeno ekonomskih razmer v občinah celjskega območja, političnem sistemu socialističnega samoupravljanja in naloge Zveze komunistov, delovanje komitejev za SLO in družbeno samozaščito, razmerja pa se tudi z nekaterimi elementi politično varnostnih razmer na širšem celjskem območju.

POLILNE KONFERENCE OSNOVNIH ORGANIZACIJ ZK V GORENJU — Ta teden so v osnovnih organizacijah zveze komunistov v temeljnih organizacijah Gorenja končali z vabilnimi konferencami. Komunisti so na konferencah spregovorili tudi o številnih vprašanjih s področja proizvodnje, lohodkovnih odnosov, gospodarjenja in o drugih aktualnih nalogah. Ocenili so svoje delovanje in prejeli smernice za nadaljnje delovanje. Komunisti v osnovni organizaciji ZKS tozda Štedilniki so temeljito pprevedali svoje delo. (H.J.)

Amaterji iz Šmartnega v Berlinu

Danes je na štiridnevno gostovanje v Berlin odpotovalo Gledališče pod kozolcem iz Šmartnega ob Paki — Predstavili se bodo z Musiclom za dobro jutro

Danes zjutraj so na svoje prvo gostovanje izven meja naše domovine odpotovali gledališki amaterji iz Šmartnega ob Paki.

Za gostovanje v Berlinu so jih izbrali po uspešnem nastopu na letošnjem zaključnem republiškem srečanju amaterskih skupin Slovenije v Ljubljani. Šmartčani bodo v zahodnem Berlinu gostje tamnjega slovenskega kulturnega društva in se bodo skupaj s predstavniki republiške konference SZDL Slovenije, republiške kulturne

skupnosti in zveze kulturnih organizacij občine Velenje udeležili tudi njihovega občnega zbora. Z Musiclom za dobro jutro, ki ga je po štirih Andersenovih pravljicah odsko priredil in režiral Bogomir Veras, se bodo predstavili tudi številnim našim delavcem, ki so začasno zaposleni v tem delu Nemčije. Člani igralske skupine iz Šmartnega ob Paki se bodo vrnili iz Berlina v ponedeljek, 19. novembra, o njihovem gostovanju pa bomo več poročali v prihodnji številki Našega časa.

Delegatska vprašanja in odgovori

Odgovori izvršnega sveta skupščine občine Velenje na vprašanja konference delegacij TGO Gorenje, delegacije KS Škale, Slobodana Petroviča — delegata REK DO ESO, delegacije ERA — TOZD Kmetijstvo, Bogdana Meniha — delegata ZD Velenje in delegacije KS Družmirje — Gaberke:

KONFERENCA DELEGACIJ TGO GORENJE

Vprašanje:

Kdaj bo urejena kanalizacija na nižjem delu pokopališča v Podkrajju?

Odgovor:

Vprašanje je nepopolno. Predlagamo, da ga posredujete samoupravni interesni komunalni skupnosti, s katero je že dogovorjeno, da bo dala odgovor.

DELEGACIJE KS ŠKALE

Vprašanje:

Kako ima Elektro Slovenj Gradec, tozđ Velenje urejeno dežurstvo, da kljub trikratnemu javljanju v 24 urah ni mogoče zamenjati varovalke v transformatorju? Zaradi tega se je enodnevna proizvodnja mleka, 550 l, popolnoma pokvarila v zlivniku.

Odgovor:

Na področju našega tozda, kakor tudi na območju Velenja, imamo organizirano enotno pasivno dežurno službo, enako kot je na celotnem območju samoupravne interesne skupnosti na preskrbovalnem območju Elektro Celje. Ta pasivna dežurna služba, ki je z mesečnim programom vnaprej razporejena, zajema konkretno za Saleško dolino enega dežurnega delavca za visokonapetostne naprave (dosegljivost doma po telefonu) in dežurnega delavca za nizkonapetostne naprave (dosegljivost na domu — nima telefonskih zvez). Razpored dežurnega delavca in njegov naslov za nizko napetost je objavljen na vhodnih vratih nadzorništva Velenje. Torej morajo v vsakem primeru prizadeti odjemalci osebno poiskati dežurnega delavca doma. V vašem konkretnem primeru, ko navajate primer za območje Škale, vam tudi ne moremo dati konkretnega odgovora, ker tudi vi ne navajate, kdaj se je ta primer zgodil in komu je bilo trikrat javljeno.

Vprašanje:

Zanima nas, kdaj bo Elektro Slovenj Gradec pričel z deli na elektro omrežju in gradnjo transformatorja postaje v Škalah. V planu je za leto 1979.

Odgovor:

Glede izgradnje transformatorne postaje Škale vam sporočamo, da bi lahko bil objekt že gotov, če ne bi bili postopki za pridobitev gradbenih dovoljenj tako komplicirani in dolgi.

Odgovor je pripravila strokovna služba tozđ Elektro Slo-

venj Gradec. Med tem časom pa je že bilo izdano lokacijsko dovoljenje skupščine občine Velenje)

SLOBODAN PETROVIČ — DELEGAT REK DO ESO

Vprašanje:

Na kakšni zasnovi se delijo solidarnostna stanovanja, za izgradnjo katerih se odvajajo sredstva v višini 0,82 % prispevka za stanovanjsko gradnjo?

Odgovor:

Solidarnostna stanovanja so se delila na podlagi pravilnika o kreditiranju graditve najemnih stanovanj in o pogojih za oddajanje v uporabo stanovanj, zgrajenih s pomočjo sredstev občinskega solidarnostnega stanovanjskega sklada.

Trenutno je od maja 1979 v razpravi pravilnik o pogojih in merilih za dodeljevanje najemnih stanovanj, zgrajenih s sredstvi samoupravne stanovanjske skupnosti občine Velenje, združenih za združbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu. Delegati zbora uporabnikov in zbora izvajalcev stanovanjske skupnosti so že prejeli osnutek tega pravilnika ob sklicu 4. seje skupščine SISS dne 27. 6. 1979. Do danes na navedeni osnutek pravilnika ni bilo nobenih pripomb, razen pripomb občinskega sindikalnega sveta, ki je pravilnik temeljito obdelal.

Na naslednji seji skupščine SISS oziroma zbora uporabnikov bo predvidoma pravilnik sprejet in bo 22 zgrajenih stanovanj iz solidarnostnega sklada, razdeljeno po kriterijih tega pravilnika.

DELEGACIJA ERA — TOZD KMETIJSTVO

Vprašanje:

Kdo je odgovoren, da se južno od Saleka, v neposredni bližini Velenja, na 1 ha prvorazrednih njivskih površinah, odkupljenih za gradbene namene, po dveh letih še vedno ne gradi, temveč se na zemljišču bohoti plevel — osat, ki s svojim semenom zapieveja bližnjo in daljno okolico?

Odgovor:

SO Velenje je dne 19. 7. 1979 potrdila odlok o zazidalnem načrtu Velenje—vzhod. Na območju potrjenega zazidalnega načrta se nahaja tudi predel južno od Saleka, t. j. med Kidričevo cesto, reko Pako, Saleško cesto in Salekom. Zaradi nemožnosti gradnje družbenih stanovanj na tem območju, ki je bilo predvideno, da se najprej pozida, je bivši SIKS, odbor za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč ter južni del tega območja oddal še istega leta raznim investitorjem zgoraj navedene gradnje z javnim natečajem. Ker pa investitorji stanovanjskih objektov s poslovnimi prostori iz nam neznanih razlogov do danes še niso pričeli z gradnjo, je ostalo predmetno zemljišče zapuščeno. Ker je bilo stavbno zemljišče oddano v uporabo investitorjem gradnje stanovanjskih objektov

že pred dvema letoma, t. j. že leta 1977, smatramo, da nismo odgovorni za rast plevela na tem območju.

DELEGACIJA ERA — TOZD KMETIJSTVO

Vprašanje:

Zakaj je bilo zemljišče „Pohrastnik“ onespobljeno za kmetijsko proizvodnjo, saj se še po dveh letih komunalne ureditve tu ne grade individualne hiše, zemljišče pa je zanemarjeno in zaraščeno s semenskim pleveli?

Odgovor:

SO Velenje je dne 4. 2. 1976 sprejela odlok o zazidalnem načrtu za sosesko Pohrastnik.

Bivši SIKS — odbor za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč občine Velenje je še v istem letu odkupil stavbno zemljišče na celotnem območju, v naslednjem letu pa pričel z urejanjem komunalnih naprav na tem območju.

Stavbno zemljišče, ki še ni oddano, je po zazidalnem načrtu predvideno za gradnjo vrstnih hiš v več skupinah. Posamezne skupine hiš se morajo graditi sočasno, za kar pa dosežaj ni bilo interesov. Zato stavbnega zemljišča še nismo uspeli oddati. Pa tudi sicer ni interesa za gradnjo vrstnih hiš v coningih na deželi.

DELEGAT ZD VELENJE BOGDAN MENIH V IMENU KS TOPOLŠICA

Vprašanje:

Kdaj se bo pristopilo k realizaciji gradnje zazidalnega načrta Topolšica?

Opaziti je, da vse več voznikov avtomobilov ne pazi na zelenice. Neusmiljeno obračajo in vozijo po njih. Tako si je v parku poiskal bližnjico tudi šofer tovornjaka za odvažanje smeti. Zaradi razmotar se je vozilo pogreznilo in to prav njemu, ki bi moral skrbeti za urejenost našega okolja.

Kakšen bo standard komunalne ureditve in višina komunalnega prispevka?

Kdo bo prevzel izvedbo stavbne izgradnje in komunalne opremljenosti?

Kolikšen je obseg združenih sredstev za izgradnjo in komunalne opremljenosti?

Odgovor: Trenutno ni na razpolago sredstev!

Vprašanje: Kolikšen je obseg združenih sredstev za izgradnjo novega zdraviliškega objekta v Topolšici?

Odgovor: Obseg sredstev, ki jih bo zbrala OZS Velenje po samoupravnem sporazumu o temeljnih plana za srednjeročno obdobje 1976 — 1980, znaša 119.400.000,00 din. Manjkajoča sredstva bo potrebno iskati iz drugih virov.

Vprašanje: Ali so že izdelani načrti za ta objekt?

Odgovor: Načrti za zdravilišče bi morali biti gotovi do 30. 9. 1979

Vprašanje: Kdaj se bo pričelo z gradnjo objekta?

Odgovor: Z gradnjo oz. pripravljalnimi deli pri izgradnji zdravilišča se bo pričelo že v tem letu.

Vprašanje: Kdo bo krajevni skupnosti obrazložil načrte za gradnjo objekta?

Odgovor: Načrte za gradnjo zdravilišča bo moral krajevni skupnosti razložiti pooblaščen investitor t. j. ZZO Velenje ob pomoči strokovnih delavcev ZU Velenje.

DELEGACIJE KS DRUŽMIRJE — GABERKE

Vprašanje: V katerih primerih je pristojna dajati soglasja na janje zadev na svojem območju?

Odgovor: K predlogu odloka o spremembi z zemljišči, pri delu parcelacije zemljišč ter meta, prepovedi gradnje spremembe kulture zemljišč določenih območjih občine Velenje.

K predlogu zazidalnega črta ter naknadnim dopolnjam in spremembam.

K predlogu urbanističnega reda občine Velenje.

K izgradnji objektov, v njih se bo opravljala obrt, javnost in to zaradi dejavnosti in zaradi okolja.

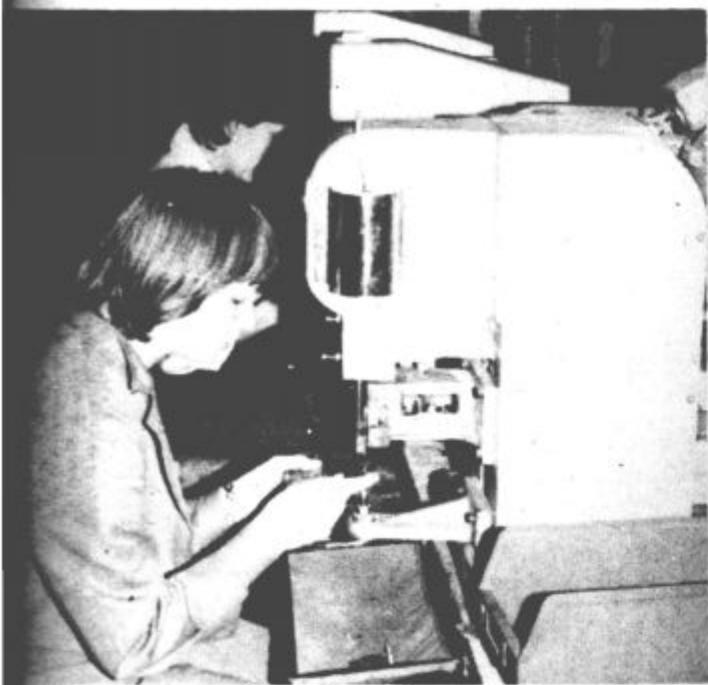
K izgradnji objektov drugega pomena (gasilski domovi, kulturni domovi, vzgojni in stvene ustanove in komunalni objekti).

K legalizaciji nedovoljenih gradenj.

Finančni pregled o zbranem samoprispevku za mesec september 1979

Zap. št.	KRAJEVNA SKUPNOST	Zap. kmet. obrt. in upok.	SKUPAJ OD 1.1. DO 30.9.1979			SEPTEMBER 1979		
			100 %	70 %	30 %	100 %	70 %	30 %
1.	VELENJE—LEVI BREG	2563	3.953.043,05	2.767.130,15	1.185.912,90	655.743,55	459.020,50	196.723,00
2.	VELENJE—DESNI BREG	3040	4.688.744,00	3.282.120,80	1.406.623,20	777.784,00	544.449,80	233.335,20
3.	VELENJE—ŠMARTNO	793	1.223.083,55	856.158,50	366.925,05	202.889,05	142.022,35	60.866,70
4.	ŠALEK — GORICA	2029	2.951.300,35	2.065.910,25	885.390,10	519.119,65	363.383,75	155.735,90
5.	VELENJE—STARA VAS	380	586.093,00	410.265,10	175.827,90	97.223,00	68.056,10	29.166,90
6.	PESJE	471	726.446,85	508.512,80	217.934,05	120.505,35	84.353,75	36.151,60
7.	STARO VELENJE	543	837.496,05	586.247,25	251.248,80	138.926,55	97.248,60	41.677,95
8.	KONOVO	395	609.228,25	426.459,75	182.768,50	101.060,75	70.742,50	30.318,25
9.	CIRKOVCE	65	100.252,75	70.176,90	29.975,85	16.630,25	11.641,15	4.989,10
10.	PLEŠIVEC	96	148.065,60	103.645,90	44.419,70	24.561,60	17.193,10	7.368,50
11.	PAKA	200	308.470,00	215.929,00	92.541,00	51.170,00	35.819,00	15.351,00
12.	ŠENTILJ	442	681.718,70	477.203,29	204.515,41	113.085,70	79.159,99	33.925,71
13.	ŠKALE	406	626.194,10	438.335,87	187.858,23	103.875,10	72.712,57	31.162,53
14.	BEVČE	81	124.930,35	87.451,25	37.479,10	20.723,85	14.506,69	6.217,16
15.	KA VČE—PODKRAJ	281	433.400,35	303.380,25	130.020,10	71.893,85	50.325,69	21.568,16
16.	ŠOŠTANJ	1569	2.419.947,15	1.693.962,95	725.984,20	401.428,65	281.000,05	120.428,60
17.	BELE VODE	109	168.116,15	117.681,30	50.434,85	27.887,65	19.517,35	8.370,30
18.	SKORNO — FLORJAN	383	590.720,05	413.504,00	177.216,05	97.990,55	68.593,38	29.397,17
19.	ZAVODNJE	124	191.251,40	133.875,98	57.375,42	31.725,40	22.207,78	9.517,62
20.	RAVNE	445	686.345,75	480.442,00	205.903,75	113.853,25	79.697,25	34.256,00
21.	DRUŽMIRJE—GABERKE	389	599.974,15	419.981,90	179.992,25	99.525,65	69.667,95	29.857,70
22.	LOKOVICA	254	391.756,90	274.229,80	117.527,10	64.985,90	45.490,10	19.495,80
23.	TOPOLŠICA	632	974.765,20	682.335,90	292.429,30	161.697,20	113.188,00	48.509,20
24.	ŠMARTNO OB PAKI	660	986.143,80	690.300,60	295.843,20	168.861,00	118.202,70	49.658,30
25.	GORENJE	408	599.299,60	419.509,70	179.789,90	104.386,80	73.070,76	31.316,04
S K U P A J :		16750	25.606.787,10	17.922.744,27	7.684.042,83	4.287.534,30	3.001.274,01	1.285.759,29

delegatski
naš čas

Za strojem v Gorenju

red pomembnimi nalogami

Ugotovitve devetmesečnih rezultatov gospodarjenja so nova za prihodnje delovne usmeritve v TGO Gorenje za izboljšanje poslovne uspešnosti

Ugotovitve, do katerih so v TGO Gorenje prišli ob poglobljenem ocenjevanju devetmesečnih rezultatov gospodarjenja, med drugim kažejo na relativno povečanje proizvodnje celotni delovni organizaciji. Počasi se je tudi izvoz (v prvih devetih mesecih za 45 odstotkov) prav niso izvozili toliko, kot so načrtovali. V tem obdobju so povečali tudi produktivnost za 10 do 12 odstotkov, v nekaterih temeljnih organizacijah združenega dela pa tudi več. Kljub tem podatkom in številnim nizkim stopnjam zaposlenosti, ki ni presegla resolucijskih določil, pa so ob devetmesečnih rezultatih kazalci ugotovljali manjšo poslovno uspešnost. Vzroki za to stanje so znani. Gre predvsem za neustrezen razkorak cen proizvodnega materiala in cen gotovih izdelkov. Poleg tega ugotovljajo tudi naraščanje zalog nekaterih proizvodov, kar je, kot samostojno ocenjujejo, posledica tudi njihove premajhne budnosti. Vso pozornost bo prav tako potrebno posvetiti povečanju zalog reprodukcijskih materialov. Kot že leta prej, je tudi tokrat pokazala potreba po prepotrebem čimprejšnjem obnavljanju nekaterih temeljnih organizacij, ki so zaradi intenzivne

proizvodnje potrebni posodabljanja. Vse te ugotovitve predstavljajo tudi poglavitne usmeritve za delo v prihodnjem letu, seveda z upoštevanjem zveznih in republiških resolucij. Prav tako bodo te naloge v ospredju v zadnjih mesecih tega leta, ko se bodo, kot so se samoupravno dogovorili, lotili zlasti iskanja vseh rezerv, da bi poslovno leto zaključili kar najbolj uspešno. To pomeni, da bi vse temeljne organizacije ob koncu leta ugotovljale ugodno poslovanje. Med prihodnje naloge so si delavci TGO Gorenje zastavili tudi izboljšanje organiziranosti, racionalno izkoriščanje notranjih rezerv ter optimaliziranje izvoznih načrtov, ki so najpomembnejši in pri katerih so v tem letu že naredili velik korak naprej. Tudi na področju zaposlovanja bodo sledili resolucijskim načelom in se, ker so potrebe vse izrazitejše, lotili še obnavljanja zastarele tehnologije v nekaterih temeljnih organizacijah.

V vseh tozidih TGO Gorenje so ta čas sredi aktivnosti za pripravljanje in sprejemanje elementov družbenega plana za leto 1980, prav tako pa razpravljajo tudi o temeljnih planih za naslednje srednjeročno obdobje 1981 do 1985.

J. KRAJNC

V TOK poslej prostovoljno

Zakon o združevanju kmetov prinaša nekaj pomembnih vsebinskih novosti — Novim določilom se prilagajajo tudi nazarski temeljni organizaciji kooperacije — Poslej prostovoljno članstvo

Člani im vodstvo temeljne organizacije kooperacije v Nazarskih namenajo v teh dneh veliko pozornosti samoupravnemu področju in prilagajanju organizacijske sestave svoje organizacije določilom zakona o združevanju kmetov. Svet temeljne organizacije je pred edavnim obravnavam sprejel predlog statuta ter samoupravnega sporazuma o združevanju temeljno organizacijo kooperacije gozdarstva Nazarje in edloga cobeh samoupravnih ktov poslal v javno razpravo. O njih bodo kmetje na zborih določali do sredine decembra, o bo javna razprava zaključena. Takoj zatem bodo na podlagi pripomb in dopolnil oba akta sprejeli. Ko bodo opravili naloge, se bodo lotili zbiranja članstva za temeljno organizacijo. Delež na tem področju bodo kmetje najkasneje do 2. februarja prihodnje leta, ko bodo iztekle z zakonom predvideni rok.

Zbiranje članstva bo potrebno zaradi novosti, ki jih prinaša zakon o združevanju kmetov. Primerjavi: z zakonom o gozdovih. Slednji je namreč določal, da je članstvo v temeljni organizaciji kooperacije obvezno, zakon o združevanju kmetov pa predeljuje prostovoljno vključevanje v organizacijo. Ob tem

pa je potrebno omeniti še zakonsko določilo, po katerem bodo sklepi samoupravnih organov temeljne organizacije kooperacije veljali tudi za nečlane. V nazarski temeljni organizaciji kooperacije računajo, da bo prav to določilo bistveno okrepilo in vsebinsko poglobilo samoupravne odnose, saj bodo v temeljno organizacijo poslej vključevali tisti lastniki gozdov, ki resnično čutijo potrebo in imajo zato interes.

V organizacijskem smislu drugih pomembnejših novosti ne predvidevajo. Se vnaprej bo za področje Gornje Savinjske doline oblikovana ena temeljna organizacija kooperacije, znotraj nje pa se bodo kmetje vključevali v pet organizacijskih enot.

J. PLESNIK

Leto pomembnih investicij

V Vinu Šmartno ob Paki so ob devetmesečni analizi gospodarjenja ugotovljali uspešne poslovne dosežke — V tem obdobju uresničili 85 odstotkov letnega proizvodnega načrta

Tudi v trgovski in proizvodni delovni organizaciji Vino v Šmartnem ob Paki so v zadnjem času največ pozornosti namenili temeljitemu ocenjevanju gospodarjenja v prvih devetih mesecih letošnjega leta. To leto poteka v Vinu zlasti v znamenju precejšnjih investicij, ki skupaj predstavljajo vrednost 120.000.000 dinarjev. Tako bodo med drugim postavili novo polnilno linijo v dosedanjem skladišču za prodajo grosističnega blaga. Le-tega bodo namreč preselili v večje adaptirano skladišče. Prav tako bodo preuredili prostore, kjer so skladiščili žgane pijače in v njih odprli obrat družbene prehrane.

Kot načrtujejo, bodo vsa ta dela zaključili do februarja prihodnje leta, čeprav prihaja do kasnitev zaradi poznega odobranja investicijskih kreditov, počasnih postopkov za pridobivanje gradbene dokumentacije in večkratnega spreminjanja načrtov. Med letošnji investicijami velja omeniti še dva tovarna avtomobila, pami kotel, kompresor, asfaltiranje dvorišča in drugo.

Rezultati devetmesečnega gospodarjenja v Šmarškem Vinu kažejo, da je ta delovna organizacija s 114 zaposlenimi delavci, v tem obdobju ustvarila za 25 odstotkov več čistega

dohodka kot v enaki dobi lani. Vskladiščih Šmartno, Celje, Zagorje, v maloprodajah Šmartno in Celje ter v polnilnici Šmartno so v tem času dosegli 80 odstotno uresničitev prodajnega plana. Vrednost doseženega stroškovnega plana in plana dohodka ter čistega dohodka pa predstavljajo 83 odstotkov. Pri tem je povprečna udeležba kupcev v skupnem prihodku 15 odstotna. Odnose na nabavnem in prodajnem tržišču ureja Vino po principu dohodkovnega povezovanja v skoraj vseh blagovnih skupinah. Izven tako urejenih odnosov so proizvajalci piva, mineralne vode ter uvože-

nih alkoholnih pijač. Pri tem pa se na področju nabavnega tržišča srečujejo z nekaterimi težavami, ki jih na eni strani povzroča pretirana ponudba žganih ter brezalkoholnih pijač in nekaterih vin, na drugi strani pa pomanjkanje določenih iskanih proizvodov. To neskladje skušajo reševati z usmerjanjem potrošnikov k sorodnim izdelkom, ki se na trgu pojavljajo v večjih količinah, kar pa je seveda težak in dolgotrajen proces. Proizvajalci pijač, ki jih trg ponuja v pretiranih količinah pa se marsikdaj poslužujejo tako imenovane vezane trgovine, ko pogojno vsiljujejo tudi

nekonjunktne izdelke. Zaradi vsega tega posvečajo v Vinu Šmartno ob Paki posebno pozornost raziskavi prodajnega in nabavnega trga. Usmerjena je v iskanje tistih proizvodov, ki jih na tržišču primanjkuje in v selekcioniranje blaga, ki ga izdelovalci ponujajo v velikih količinah. Prodajno tržišče raziskujejo z vidika lastnega programa vin in z vidika grosističnega programa blaga.

Ob ugotavljanju učinkovitosti devetmesečnega gospodarjenja so delavci Vina razpravljali tudi o poglavitnih delovnih nalogah, ki jih čakajo v prihodnjem obdobju. Tako bodo skušali odpraviti prostorske probleme v skladišču, saj blago sedaj skladiščijo na različnih mestih. To onemogoča opravljanje redne vsakodnevne kontrole vozil pred odhodom na teren. To vprašanje bodo odpravili s preselitvijo v adaptirane skladiščne prostore. Odpravili bodo tudi zamude pri dobavi blaga, ki nastajajo predvsem ob sezonskih konicah. Rešitev se ponuja v obliki popoldanskih voženj ali izkoriščanja zunanjih transportnih zmogljivosti. Vso pozornost pa bodo namenili tudi postopku integriranja z velenjskim Gostinstvom oziroma Ero, ki naj bi ga izpeljali do konca prihodnjega leta.

J. KRANJC

Adaptirano skladišče bo odpravilo prostorsko stisko.

Zlata plaketa Gorenju

Na Reki je bila od 26. oktobra do 3. novembra 1979 že sedma tradicionalna razstava izumov, tehničnih izboljšav in novitet pod naslovom RAST YU — 79. Razstava je naš največji prikaz delavske ustvarjalnosti in ji posvečajo vse večjo pozornost.

Pokrovitelj letošnje razstave je bila Gospodarska zbornica Jugoslavije, med sponzoriratelji pa tudi REK Velenje. Na slovesni otvoritvi razstave je v imenu pokrovitelja spregovoril predsednik gospodarske zbornice Jugoslavije Ilija Vakić. V priložnostnem govoru je poudaril, da je takšna razstava izredno pomembna v tem času, ko so vsa prizadevanja celotne družbe usmerjena na stabilnejše gospodarjenje. Dejal je tudi, da je potrebno še naprej razvijati in usmerjati ustvarjalno delo v organizacijah združenega dela in izkoristiti osnove, ki so zapisane v zakonu o združenem delu. V Gospodarski zbornici Jugoslavije dajejo poseben pomen nadaljnjemu razvijanju ustvarjalnosti delavcev. Preko koordinacijskega odbora za izboljšanje dela in poslovanja bodo še naprej aktivno sodelovali, vzpodbudili in nudili podporo ustvarjalnim posameznikom ter organizacijam, ki si prizadevajo, da bi proizvajali kvalitetno, uspešno in ceneje.

Na razstavi RAST YU — 79 je letos sodelovalo kar 535 organizacij združenega dela in 142 individualnih razstavljalcev. Na ogled je bilo postavljenih nad dva tisoč eksponatov. V času razstave so priredili več strokovnih posvetovanj. Naj omenimo posvetovanje o novih izvorih energij in racionalnejšem izkoriščanju le-teh. Koordinacijski odbor pri Svetu Zveze sindikatov Jugoslavije in predsedstvo Zveze izumiteljev Jugoslavije sta bila organizator posvetovanja z naslovom Razvoj inovacij in njihov vpliv na produktivnost ter gospodarjenje. Posvet, ki se ga je udeležil tudi predsednik jugoslovanskih sindikatov Mika Spiljak, je opozoril na potrebo, da moramo vzpodbuditi in pospeševati inovatorstvo ter angažirati vse družbene dejavnike, da bi na tak način zagotovili čimboljše pogoje za kreativno in ustvarjal-

no delo v sleherni organizaciji združenega dela.

Letošnja udeležba sozda Gorenje na reški razstavi delavske ustvarjalnosti je bila pestra in bogata. Z razvojnega področja so razstavili 24 eksponatov ter sedem iz množične inventivne dejavnosti. Svoje dosežke so predstavile delovne organizacije Gorenje TGO, Velenje, Gorenje-Koerting, Gorenje Elrad Gornja Radgona, Gorenje — Muta, Muta ob Dravi, Gorenje — Fecro Slovenj Gradec, Gorenje — Metalplast Ruše, Gorenje — Varstroj Lendava ter Delovna skupnost skupnih služb sozda Gorenje.

Med razvojnimi področjem lahko omenimo le nekaj eksponatov, ki so dosežki strokovnjakov Gorenja:

— Zamrzovalna omara s komandami na vrhu in digitalnim prikazom temperature

— Zamrzovalna skrinja z daljinsko kontrolo — signalizacijo, ki omogoča prenos informacij v delovanju zamrzovalnika v bivalni prostor

— Samočistilna črpalka za pralni stroj

— toplotne črpalke zraka — vode

— Šasija K 10, ki se odlikuje z manjšo potrošno energije, novimi ploskimi moduli brez vtičnega spoja in enostavnim servisiranjem

— Barvni televizijski sprejemnik BTV Supradin

— BTV Mariner PCR — prenosni barvni televizor s selektivnim radijskim sprejemnikom

— Kombinirana TV antena širokopasovna, z veliko možnostjo sprejemanja

— Črpalka za Rex combi, enosni traktor

— Sanitarni set, splakovalnik, izolacijski material Purlen itd.

S slikovnim materialom je Gorenje prikazalo množično inventivno dejavnost. Med izumitelji lahko omenimo Jan-ka Špegla in Antona Lesjaka, ki sta že večkrat pokazala svoje

sposobnosti. Tokrat so na razstavi predstavili njun vrtni stroj, ki je večvretenski in služi za pritrdjevanje spon ter ročaje v bogata. Z razvojnega področja so razstavili 24 eksponatov ter sedem iz množične inventivne dejavnosti. Svoje dosežke so predstavile delovne organizacije Gorenje TGO, Velenje, Gorenje-Koerting, Gorenje Elrad Gornja Radgona, Gorenje — Muta, Muta ob Dravi, Gorenje — Fecro Slovenj Gradec, Gorenje — Metalplast Ruše, Gorenje — Varstroj Lendava ter Delovna skupnost skupnih služb sozda Gorenje.

pralnih strojev pri embalaranju s stropor vložki. Vlado Perkič je izdelal napravo za merjenje refleksije. Jože Čeh, Vlado Škrobar in Ludvik Matis so avtorji stroja za izdelavo TV dipolov in podpor.

Gorenju je bila na razstavi podeljena zlata plaketa za šasijo K 10, srebrna plaketa za toplotno črpalko in bronasta plaketa za univerzalni mlin FER-KAR.

H. J.

RADNIČKO STVARALŠTVO
RIJEKA 79
OCENJIVAČKI ODBOR

7. jugoslavske
izlozbe izuma,
tehničkih unapredenja
i noviteta

DODJELJUJE

ZLATNU PLAKETU

SOUR.GORENJE Velenje
RO GORENJE-KÖRTING

ZA ŠASIJU 10
KÖRTINGOVOG TELEVIZORSKOG
PRIJEMNIKA U BOJ

Antoni Lesjak
Pokrovitelj odbora

gospodarski odbor
Rijeka, 3. XI 1979

Podpisali pogodbo o...

(Nadaljevanje s 1. strani)

energetiko Drago Petrovič. Poudaril je, da gre za podpis pomembne pogodbe in to prav v času, ko je modernizacija v naših premogovnikih nujna, saj je treba z izboljšanjem delovnih pogojev rudarjem povečati izkop premoga. Proizvodno premoaga je treba spraviti na najvišjo tehnološko raven in pri tem ima Rek Velenje eno najpomembnejših nalog. Zato za-

gotavljam, da bomo podprli vsa prizadevanja v tej smeri," je dejal ob koncu Drago Petrovič. Po slovesnem podpisu pogodbe predstavnikov firme Dowty, sozda Rek in delovne organizacije Elektrostrojna oprema Velenje, sta predsednik kolegijskega poslovnega organa sozda Rek Mirko Bizjak in predstavnik firme Dowty A. W. Turner izmenjala spominski darili.

S. V.

Sprotno preverjanje...

(Nadaljevanje s 1. strani)

prave za sprejem letnih delovnih načrtov 1980 in srednjeročnih načrtov razvoja za obdobje 1981 — 1985 mora biti stalno prisotno v sredstvih javnega obveščanja. Ne gre samo za objavljane doseženih uspehov, pač pa tudi za opozarjanje na slabosti in idejne odpore na tem področju.

Komite OK ZK Velenje bo skupaj z najodgovornejšimi komunisti v samoupravnih interesnih skupnostih, ki sodelujejo v stanovanjskem gospodarstvu, ter s predstavniki izvršnega sveta skupščine občine Velenje ocenil izvajanje sklepov 10. seje OK ZK Velenje ter 41. seje komiteja OK ZK Velenje in pa uresničevanje stališč in sklepov skupščine SRS o nadaljnjem razvoju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu, ob tem pa tudi organiziranost in delovanje strokovnih služb teh samoupravnih interesnih skupnosti.

Da bi spodbudili aktivnosti na področju delitve sredstev za osebne dohodke po rezultatih dela naj bi občinski svet ZSS Velenje sprejel program aktivnosti osnovnih organizacij zveze sindikatov. Komunisti bodo tako lahko konkretnije in

učinkoviteje razreševali to problematiko v svojih delovnih sredinah.

Delovne skupine, ki jih je imenoval komite občinske konference ZKS Velenje za spremljanje uresničevanja sklepov 8. seje občinske konference ZKS Velenje, pa morajo zaključna poročila dopolniti s spoznanji z volilnih konferenc osnovnih organizacij ZK. To bi bil hkrati tudi prispevek k usmeritvi osnovnih organizacij ZK na najaktualnejša vprašanja ki so prisotna v posameznih sredinah.

V nadaljevanju seje so člani komiteja OK ZK Velenje govorili še o gradnji nove, 5. osnovne šole v Velenju ter o zidavi samopostrežne trgovine v krajevni skupnosti Šalek-Gorica, dotaknili pa so se tudi ekonomskega položaja rudarske elektroenergetskega kombinata Velenje ter načrtov za razvoj računalništva v Gorenju.

V torek, 13. novembra pa je komite občinske konference ZK Velenje ocenil priprave na 14. sejo občinske konference ZK Velenje, ki je bila 15. novembra in na kateri so obravnavali vlogo in nalogo ZK v občini Velenje v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja.

Zgledna organizacija mladih

Mladi v gornjegrajski Smreki se upravičeno ponašajo s številnimi uspehi — Sredstva za delo svoje organizacije si pridobivajo z delom ob prostih sobotah — za razvedrilo in oddih si gradijo počitniško hišo

Osnovna organizacija ZSMS v Mizarstvu in tesarstvu Smreka v Gornjem gradu je resnično lahko zgled vsem ostalim v Gornji Savinjski dolini. S tako številnimi, vsebinsko bogatimi in zanimivimi oblikami dejavnosti se mladi v katerikoli drugi sredini težko pohvalijo. Članov mladinske organizacije v Smreki je 87. Resnično delavnih je seveda manj, v Smreki pa so prepričani, da bodo vse večji uspehi k delu pritegnili vse več, doslej nedelavnih mladink in mladincev. Še nekaj je pomembno. Sredstva za delo svoje organizacije si mladi pridobivajo sami, z lastnim delom v proizvodnji ob prostih sobotah. Prirejanje plesov in podobnih prireditvev so kot vir financiranja svoje organizacije že zdavnaj opustili.

Uspehov v minulem obdobju in načrtov za prihodnje jim resnično ne manjka. Poleg tega, da stalno in tvorno sodelujejo z občinsko konferenco in na vseh njenih akcijah ter prireditvah, se ponašajo tudi z mnogimi svojimi. Med najpomembnejše

vsekakor sodi vsakoletni izbor najboljšega mladega samoupravljalca v delovni organizaciji. Izdelali so kriterije, petčlanska komisija, sestavljena jo predstavljajo mladine, sindikata in zveze komunistov, nenehno ocenjuje mlade, njihovo delo, aktivnost na področju športa, kulture in idejno-političnega udejstvovanja, pa njihovo delo v krajevni skupnosti in še bi lahko naštevali. Na tem področju so letos uvedli še novost. Odločili so se za akcijo, ki so jo poimenovali „Prehodna zastavica Smreke“. Nosilec te akcije so mladinci, njen namen pa je izbor najboljšega delavca v delovni organizaciji. Izbrani delavec bo poleg zastavice prejel še posebno nagrado.

V minulem obdobju so opravili še številne druge naloge na različnih področjih dela in življenja. Med njihove pomembne uspehe vsekakor sodi redno izdajanje glasila Misi mladih, s katerim obveščajo delavce o najpomembnejših dogodkih v delovni organizaciji in izven nje. Glasilo ima nekaj stalnih rubrik. Dober, boljši, najboljši, v katerem objavljajo strokovne, literarne in druge priredbe delavcev, poskrbijo pa tudi za razvedrilo.

Delovni so tudi na kulturnem področju. Že doslej so pripravili veliko prireditev ob najrazličnejših priložnostih, priredili so tudi kviz in pripravili izobraževalni dan za vse zaposlene. To obliko izobraževanja so namenili zdravstvu, alkoholu in prehrani. Pripravljajo pa se že na organizacijo novega takšnega dne, za katerega bodo temo izbrali v prihodnjih dneh. V kratkem se bodo odločili še za tematiko prihodnje „okroglice mize“, kot doslej pa imajo tudi v novem delovnem načrtu na vidnem

Vloga in naloge ZK v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja

Na ne davni 6. seji CK ZK Slovenije so dokaj obširno in poglobljeno spregovorili o vlogi in nalogah ZK v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja — 5. seje CK ZKS so, če smemo tako reči, ponovili v Velenju včeraj, 15. novembra, ko je občinska konferenca ZK Velenje govorila o vlogi in nalogah zveze komunistov v Šaleški dolini v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja

Gradivo, pripravljeno za zadnjo sejo občinske konference zveze komunistov Velenje, je poudarilo poglobljeno nalogo ZK, to je akcijsko usmerjanje delovanja vseh subjektivnih sil v velenjski občini v utrjevanju političnega sistema socialističnega samoupravljanja. Doseženi uspehi pričajo o pomembnosti tega sistema kot sredstva za neposredno politično oblast delavcev.

Kljub temu pa so v Šaleški dolini, v pripravah na sejo občinske konference ZK, opozorili predvsem na slabosti, ki zavirajo hitrejši razvoj političnega sistema socialističnega samoupravljanja. Osrednja ugotovitev v tej zvezi je bila, da ocene in stališča so, se pravi, da je potrebna v prihodnje zlasti večja zavzetost komunistov za utrjevanje političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

Resnični interesi delavcev in občanov se ne pridejo dovolj do izraza

ZK je v vsem dosedanjem delovanju namenila potrebno pozornost razvoju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov. Vloga in položaj delavca sta se utrdila. Navzlic temu pa se je nakopičilo več nerešenih vprašanj, posebej na področju stanovanjske izgradnje, v zvezi z delovanjem samoupravnih interesnih skupnosti in njihovih strokovnih služb, pa v energetiki, da pri tem posebej ne omenjamo dohodkovno poveževanje, svobodno menjavo dela, nagrajevanje po delu itn. Marsikdaj je v tej zvezi mogoče zaznati ozka, podjetniška načela, parcialne interese in vztrajanje na starih pozicijah. To kaže, da resnični interesi delavcev in občanov še ne pridejo dovolj do izraza, še posebej kar zadeva usklajevanje njihovega interesa z interesi drugih. Posamezne institucije našega po-

litičnega sistema, kot vse kaže, še ne uveljavljamo kot oblike, načina in sredstva praktičnega uresničevanja vloge delavcev ter načina demokrotičnega soočenja in usklajevanja različnih interesov.

Še vedno odločanje „v imenu delavcev“

Rešitev posameznih protislovij, ki smo jim priče, še zmeraj iščemo zunaj institucij našega političnega sistema, se pravi mimo interesov delavcev in občanov. Tako ohranjamo staro, še vedno prisotno odločanje „v imenu delavcev“. To slabost je mogoče preseči s kar najbolj doslednim uveljavljanjem delegatskega sistema, s tesnejšim sodelovanjem delovnih ljudi in občanov z njihovimi delegati in delegacijami v samoupravnih organizacijah in skupnostih. Tej nalogi bo treba podrediti v prihodnje vsebino in metode delovanja zveze komunistov.

Delovanje delegacij odvisno od zavzetosti posameznikov

Ugotovitev, da pogoji za delo delegatov in delegacij niso najboljše, ni od včeraj. Zlasti velja to za tiste delegate in delegacije, ki so delegirani v organe izven temeljne organizacije združenega dela oziroma delovne skupnosti. Delegati v delavskih svetih temeljnih organizacij združenega dela delujejo dokaj uspešno, tudi zaradi podpore družbenopolitičnih organizacij in pomoči strokovnih služb. Z drugimi delegati in delegacijami pa ni tako. Njihovo delovanje je odvisno največ od zavzetosti posameznikov. S podobnimi težavami pri uveljavljanju vloge in položaja delegatov in delegacij se srečujejo tudi v krajevni skupnosti, pri čemer ne gre prezreti dejstva, da v občini Velenje še vedno ni uresničena vloga

krajevne skupnosti kot družbenoekonomskega odnosa.

Zadovoljni v občini Velenje tudi ne moremo biti, in zagotovo nismo, z razvojem samoupravnih in delegatskih odnosov v samoupravnih interesnih skupnostih. Skupščine samoupravnih interesnih skupnosti se še niso razvile v demokratični organ predlaganja, uresničevanja in usklajevanja skupnih interesov o potrebah delovnih ljudi in občanov ter njihovih samoupravnih organizacij in skupnosti. Skupščine še niso razvile potrebnih oblik in načinov za demokratično vodenje dialoga in izražanja različnih interesov delavcev. V takih pogojih dela se krepki odločanje izvršnih odborov, delegati pa, kot da so potisnjeni na stranski tir. To je tudi vzrok za nesklepnost številnih zasedanj skupščin samoupravnih interesnih skupnosti ter za številna dolgotrajna in neuspešna dogovarjanja.

Vloga občine kot povezovalca gospodarstva še ni utrjena

Slabosti, ki jih je mogoče ugotavljati pri uveljavljanju delegatskega sistema v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevni skupnosti, se odražajo tudi v delu občinske skupščine, posebej še v delu zbora združenega dela. Zato prihaja še zmeraj v preveliki meri do izraza iniciativa izvršnega sveta skupščine občine, ki pa doslej še ni uspel postaviti na dnevne rede seje temeljna vprašanja ustrežnejših pogojev gospodarjenja, povečanja produktivnosti dela in druga, ki bi utrdila vlogo občine kot povezovalca gospodarstva. Ta vprašanja ne prihajajo niti na dnevne rede seje družbenopolitičnega zbora.

Prezreti pa tudi ne gre dejstva, da v Šaleški dolini

zaostajamo z ustanavljanjem družbenih svetov.

Vse te in druge slabosti v delovanju političnega sistema se odražajo v pomanjkljivem nedoslednem reševanju odprtih vprašanj in kopičenju nekaterih protislovij, ki jih vse prevečkrat skušamo reševati mimo delegatskega sistema, ali pa s premajhnim sodelovanjem njimi. Velikokrat pa o njih odločajo izvršni organi.

Kritičnejša in odgovornejša zveza komunistov

V prihodnje bo zato potrebna večja aktivnost zveze komunistov pri krepitvi institucij našega družbenopolitičnega sistema. Zveza komunistov mora uveljaviti takšne metode in načine dela, da se bo v praksi še naprej potrdila kot sestavni del političnega sistema.

Žal pa imamo osnovne organizacije ZK, kot je opozorila tudi nedavna 13. seja občinske konference ZK Velenje, ki imajo še vedno premalo poslušala za probleme, ki jih čutijo delovni ljudje in občani v svojih sredinah.

Zveza komunistov bo morala biti posled kritičnejša in odgovornejša do delovanja organov upravljanja in do dela delegacij ter skupščin samoupravnih interesnih skupnosti, kritičnejša in odgovornejša do opredeliteljev, ki jih sprejema občinska skupščina. Vse to pa bo zagotavljalo stabilnejši gospodarski in politični položaj, tako v občini, kot širše. V ta proces pa bo treba vključiti kar največ delovnih ljudi in občanov Šaleške doline, kar je osnovna naloga zveze komunistov za naprej, tudi zategadelj, da enkrat za vselej odpravimo prakso, ko „v imenu delavcev in za njegov račun“ odločajo drugi.

Počitniška hišica ob Dreti je dokaz delovne zagnanosti mladink in mladincev v Smreki

mestu zapisano ohranjanje revolucionarnega izročila, krepitev sistema družbene samozaščite in splošnega ljudskega odpora, strokovne izlete in še marsikaj. Vsekakor ob tem velja omeniti kuharski tečaj, ki ga bodo pripravili za vse mladinke v delovni organizaciji.

Sporta prav tako ne manjka. Udeležujejo se vseh strelskih tekmovanj, pripravili so štiri turnirje v malem nogometu. Dva od njih sta tradicionalna. Prvega prirejajo v mesecu mladosti in drugega v spomin tragično preminulega sodelavca Jožeta Detnarja. V malem nogometu tekmujejo tudi dekleta.

Letos so poleg tega veliko časa in dela namenili izgradnji počitniške hišice na lepem mestu ob Dreti.

Namenili so jo razvedrilo in oddihu vseh delavcev, zgradili pa so jo mladi z lastnimi rokami. Delali so ob prenekanterih prostih sobotah, izsušili so morali zemljišče, sami so izkopali zemljo in postavili temelje ter hišico v celoti. Delo bodo končali do dneva republike, za okolje pa bodo poskrbeli pomladi. Doslej so pri hišici opravili preko 400 prostovoljnih delovnih ur.

Prejšnji teden so opravili letno konferenco, na kateri so ocenili svoje dosedanje delo in sprejeli naloge za prihodnje obdobje. Poleg že naštetih nalog so veliko pozornost namenili skorajšnjemu slavu ob 25-letnici Smreke, na katerega se že zavzeto pripravljajo. Pravijo, da zgledi vlečejo. Upajmo, da bo tudi tokrat tako.

J. PLESNIK

Uspešno delo stareš

Rezervni vojaški starešine mozirske občine so po kratkim ocenili svoje delo v letošnjem letu in sprejeli delovni načrt za prihodnje — Veliki uspehi krajevne konferenc in zgledno sodelovanje z ostalimi dejavnostmi

Pred nedavnim so se na seji zbrali člani predsedstva občinske konference zveze rezervnih vojaških starešin Mozirje. Ocenili so svoje delo v letošnjem letu in pri tem največ pozornosti namenili idejnopoličnemu in vojaškemu izobraževanju starešin ter mestu in vlogi organizacije v občini.

Pri ocenjevanju rezultatov na področju izobraževanja so člani predsedstva ugotovili, da so ti iz leta v leto boljše, o čemer pričajo tudi številni podatki. Izpite iz obveznega dela programa izobraževanja za starešine je letos uspešno opravilo kar 96 odstotkov rezervnih vojaških starešin. Zadovoljni so tudi z udeležbo starešin na predavanjih in pri drugih akcijah, poudarjajo pa, da bi lahko bila še boljše.

Velike uspehe so dosegli tudi v krajevni konferenci. Predvsem se ti uspehi kažejo v krepitvi povezave z družbenopolitičnimi, družbenimi in drugimi organizacijami v posame-

znih krajevni skupnostih. Zlasti velja za sodelovanje z borci, mladi in strelci. Visoka raven usvajanja je bila porok med drugimi za velike uspehe ob letošnjem Nič nas ne sme presenetiti.

Na seji so člani predsedstva časa in pozornosti namenili obravnavanju osnutka delovnega programa občinske konference ZRVS Mozirje za prihodnje leto. V teh dneh obravnavajo osnutke krajevnih konferenc. To aktivnosti rezervnih vojaških starešin v prihodnjem letu bo vedno na področju izobraževanja in sabljanja starešin, veliko dela pa bodo namenili tudi vzgoji in ter njihovem usposabljanju za širši ljudski odpor, pri čemer seveda tehtno sodelovali z ostalimi dejavnostmi.

Precej časa so namenili tudi razpravi o kolektivnem vodenju in sklenili, da bodo konference in krajevni skupnosti ter ostali opravili v januarju.

v središču pozornosti

Kar najhitreje začeti s celodnevno šolo

skali smo podružnično osnovno šolo v Pesjem — največji problem predstavlja telovadnica, ki pomeni ključ za začetek celodnevne osnovne šole, in ki jo krajani Pesja, pa tudi učenci sami, že težko pričakujejo

sistemu izobraževanja pre-
ujejo povsod le celodnevne
šole. Le redka je danes
navkateri pouk še ni celo-
ven. Veliko vlogo pri proce-
zobraževanja pa imajo, ne
o centralne šole, ampak
gotovo tudi podružnice.
takšnih šol bi vam radi
bralci tokrat predstavili.

ratelj osnovne šole v Pesjem
e Slatinšek
očili smo se za štirirazredno
vno šolo Pesje. Poblize bi
radi predstavili utrip dela

na šoli, kolektiv, načrte in želje
zaposlenih.

Podružnična osnovna šola
Pesje, sodi k matični osnovni
šoli Anton Aškerc iz Velenja, s
katero prav dobro sodeluje. Ko-
lektiv sestavlja le 5 ljudi, in
sicer 4 učitelji in kuharica. Kot
nam je dejal ravnatelj šole Jože
Slatinšek, se med sabo zelo
dobro razumejo. Vsak dela
tisto, za kar je določen.

Kot vsepovsod, tudi tu zapo-
slene pestijo velike težave. Naj-
večji problem je seveda telo-
vadnica. Za sedaj se morajo vsi
zadovoljiti le s šolskim hodni-
kom. Upajo pa, da bo zgrajena
prihodnje leto. S telovadnico
bo osnovna šola Pesje prešla na
celodnevni pouk, ki ga nestrno
pričujejo prav vsi. „Z organi-
zacijami krajevne skupnosti
prav dobro sodelujemo in prav
vsi imajo posluh za naše proble-
me, potrebe šole. Modernizirali
smo kuhinjo in jo počasi uspo-
sabljammo za celodnevno šolo.
Že sedaj se hrani pri nas okoli
60 odstotkov vseh učencev. Po-
trebščine, ki jih potrebujejo na-
ši učenci, imamo vse v šoli.
Tudi tu nam je priskočila na
pomoč krajevna skupnost. Pe-

stijo nas tudi prostorske težave,
saj je bila šola zgrajena leta
1945. Leta 1966 pa je bila
prenovljena. Dograjen je bil
majhen prizidek. Težave so tudi
z učenci, saj število zelo varira.
Zadnja tri leta je vpis precej
padel, v letošnjem letu pa se je
znova dvignil. Precej se pozna
bližina Soštanja in Velenja“, je
v nadaljevanju našega pogovora
dejal ravnatelj osnovne šole
Pesje Jože Slatinšek.

Kljub temu, da je šola
majhna, da varira število otrok,
pa imajo na šoli dobro razvite
izvenšolske dejavnosti, v katere
se vključujejo prav vsi učenci in
učitelji. Aktivno sodelujejo pri
uresničitvi programov dela
dramskega krožka, recitacijske-
ga, ročno-delskega, prometne-
ga, krožka mladih gasilcev, foto
krožka in otroškega pevskega
zboru. V otroškem zboru
osnovne šole Pesje prepeva od
25 do 30 učencev. Skupaj z
dramskim in recitacijskim krož-
kom prirejajo proslave za jav-
nost. Prometni krožek priredi
tečaj za kolesarje. Za opravljen
izpit dobi vsak učenec kolesar-
sko izkaznico. Zelo množično
tekmujejo učenci osnovne šole
Pesje za Kajuhovo bralno zna-
čko in športno značko. V
tekmovalstvu so vključeni prav
vsi. Za množičnostjo ne zaosta-
ja tudi letoletna Vesela šola
Pionirskega lista. Zelo delavna

je tudi pionirska organizacija, ki
skrbi za čistost okolja v celi
krajevni skupnosti. Pionirji pri-
rejejo očistevalne akcije, skrbi-
jo za spomenike. Ravno sedaj
poteka akcija zbiranja svečk za
dan mrtvih in priprave na ko-
memoracijo. Vsi člani pionirske
organizacije osnovne šole Pesje
so tudi pridni zbiralci papirja.
Tudi na pomlad RK ne sme-
mo pozabiti, saj je na šoli zelo
vesten pri svojem delu.

Vsak razred ima svoj pano,
na katerem razstavljajo učenci
svoje najboljše izdelke in pionir-
sko razredno knjižnico, ki šteje
približno 200 knjig. Pionirji tre-
tjih in četrth razredov jo vodi-
jo sami.

V nadaljevanju pogovora je
ravnatelj osnovne šole Pesje
Jože Slatinšek dejal: „Z redom
in disciplino nimamo težav, saj
skrbijo zanjo učenci sami. Kar
se le da, razvijamo samoupravl-
janje preko razrednih skupno-
sti. Najboljši razred tekmuje za
prehodno zastavico, seveda, če
je v vseh pogledih najboljši, od
uspeha, discipline do aktivnosti
v krožkih in akcijah.“

Ob koncu tega zapisa pa upa-
mo in želimo, da bi čimprej
rešili probleme, ki jih težijo in
prihodnje leto razvijali svoj
športni duh v novi telovadnici
in kar največ znanja osvojili v
celodnevni šoli.

T. K.

Tokrat se bo ljubiteljem slikarstva predstavil slikar Aristid Zornik. Razstavo njegovih slikarskih del, olj in temper, bodo odprli v petek, 16. novembra 1979 ob 19. uri v galeriji Kulturnega centra „Ivan Napotnik“ v Velenju.

Od leta 1966, ko je Zornik prišel v Velenje, je član Kluba šaleških likovnih ustvarjalcev pri ZKO Velenje in si je po več kot petdesetih letih prizadevnega dela na likovnem področju pridobil izkušnje zretega ustvarjalca. Poleg motivov iz šaleške doline, njune bližnje in daljne okolice bomo videli še cvetje in tih ožitje.

Šmit, Rovanova in Minatti gostje petkovega večera

V literarnem večeru
pred tednom dni, v knjižnici
Kulturnega centra Velenje so
nastopili pesnik Jože Šmit, ki je
napisal več zbir za otroke, saj
se njegova mladinska lirika širo-
ko razraša na nežni poljani
otroške in mladinske literature.

Gledalcem se je predstavila tudi
pisateljica Pavla Rovana, dobitni-
ca letošnje Kajuhove nagrade v
občini Velenje in med drugim
seznanila obiskovalce petkovega

večera s svojo novo knjigo „Kje
so tiste stezice“, ki bo izšla ob
prazniku republike. Ob koncu
večera pa je nekaj svojih pesmi
prebral tudi pesnik Ivan Mina-
tti, ki se je uveljavil tudi kot
pesniški prevajalec iz Makedon-
ščine, srbohrvaščine, francošči-
ne, češčine in španščine. Lite-
rami večer pa je z odlomki iz
del Bethovna, Debussyja in Ra-
vela povezovala pianistka Bla-
ženka Arnič, hči velikega slo-
venskega skladatelja.

Približati knjigo delavcu

delovanje Gorenje — Državna založba Slovenije —
stava knjig, fotografij in likovnih del — počastitev
Dneva republike

tovami gospodinjstva opre-
Gorenje v Velenju smo bili
večkrat priče tej ali oni
tumi prireditvi. Na sploh pa
o kulturnemu življenju po-
iti še večjo pozornost. Zave-
se namreč, kakšen je lahko
pevek takšne dejavnosti pri
likovanju delavca, samo-
vijača! Kakšen je lahko
gov odnos do dela, do
ija, do sodelavca!

lahko rečemo, da je odnos
kulture v Gorenju nadvse
stiven. Med drugim lahko
tejemo nekaj uspešnih
stav, ki so jih priredili delav-
likovniki Gorenja. Mladinci
meljnih organizacij zdru-
ega dela se radi izkažejo s
znanja in podobnimi prire-
ami. Simdikar omogoča
ede raznih kulturnih priredi-
V načrtu imajo še marsika-
akcijo kulturnega značaja.

red Dnevom republike bodo
ast našega velikega praznika
edili razstavo knjig Državne
zbe Slovenije. Razstava bo
eljena na štiri vsebinsko
krožena področja. V prvem
bomo videli razstavo knjig
naše družbene uredi-
To bodo družboslovna dela
pa Broza Tita, dela Edvarda
delja in važnejša dela drugih
slovanskih avtorjev.

mebej bodo razstavili knjige
lavcu in umetnosti. To bo-
literarna dela domačih pisa-
ar, ki obravnavajo delavca,
etarca.

retjih del bo obsegal dela
nskih pisateljev, ki so v
srebnem jubileja Gorenja
lovali v akciji „Delavcu, pi-
ju nagrado zvestobe“. Tu
adaljuje v lanskem letu za-
dalog delavcev Gorenja s

slovenskimi pisatelji, akcija to-
rej, ki je prvič v zgodovini
povezala delavce s pisatelji.

Knjiga pa je lahko tudi porok
za nadaljnji napredek Gorenja.
Tako bodo razstavili zanimive
knjige s strokovnega področja
elektronike, računalništva, eko-
nomije, strojništva, elektrote-
hnike. Tudi strokovne revije bo-
do našle svoj prostor.

Svojevrstno razstavo knjig v
prostorih gostinske enote
Gorenja bodo spremljale tudi
razstave fotografij in likovnih
del. Tako bo v prvem delu
razstava fotografij o maršalu
Titu in Edvardu Kardelju. Knji-
ge o delavcu bo dopolnila raz-
stava del akademskega slikarja
Karla Pečka iz Slovenj Gradca.
Karel Pečko je bil svoje dni
kovač na Muti. Pozneje se je
izsolal in postal viden likovni
pedagog ter mentor mnogih slo-
venskih akademskih in samo-
rastniških slikarjev. Videli bo-
mo deset njegovih del iz ciklusa
Uršlja gora.

Prikazane bodo tudi fotogra-
fije z obiska slovenskih pisatel-
jev v Gorenju ter fotografije iz
proizvodnje v temeljnih organi-
zacijah združenega dela Goren-
je.

Ob knjigah bodo s kratkimi pod-
napisi predstavljena posamezna dela.
Na ta način naj bi knjigo čimbolj
približali delavcem Gorenja in jih
vzpodbudili k branju.

Kulturnemu dogodku ob bližajo-
čem se prazniku bodo posvetili do-
kajšno pozornost. Ob tem bodo
pripravili tudi večjo odprto slo-
venost, na kateri bodo spregovorili
o pomenu knjige ter razstavljenih
delih. V kulturnem sporedu bo na-
stopil mešani pevski zbor Gorenje
ter recitatorji — delavci Gorenja.

Razstavo bodo odprli v sredo, 21.
novembra 1979, ob 16. uri v jedilni-
ci A.

tumemu s snovanju v Gorenju namenajo vse večjo pozornost.

Samo da dobimo še telovadnico, pa bomo v šolo še raje prišli in se
še bolj pridno učili.

Šola doživela popolno uveljavitev

Na osnovni šoli Biba Roeck se vključujejo v izvenšolske dejavnosti prav vsi učenci in mentorji — Svobodne dejavnosti se vršijo preko mladinske organizacije, ki je za uspešno delo prejela tudi Kajuhov pokal

Celodnevna osnovna šola Biba
Roeck je po petih letih delovanja
praktično doživela polno uveljavitev
zlasti preko zunanjih aktivnosti, z
izvenšolskimi dejavnostmi. Kot nam
je povedal ravnatelj osnovne šole
Biba Roeck Matjaž Natek, se učenci
s tem, ko se vključujejo v svobodne,
izvenšolske dejavnosti, seznanjajo s
prakso vsakdanjega življenja. Tak
način življenja je prav narekoval
učiteljskemu zboru osnovne šole, da
kar najprimerneje poišče stik z t. i.
„zunanjim svetom“. To nam je v
veliki meri tudi uspelo. Poiskali smo
stik z delovnimi organizacijami in
našo mladino angažirali po njihovi
želji. Zato je danes v izvenšolskih
dejavnostih vključenih mnogo učen-
cev osnovne šole Biba Roeck, ki se
aktivno vključujejo v program dela
vsakega krožka, je dejal Matjaž
Natek. Tako je danes na osnovni šoli
preko 20 svobodnih, izvenšolskih
dejavnosti. Tudi učitelji se v te
dejavnosti vključujejo in tako izko-
riščajo svoj prosti čas. Osnovna šola
Biba Roeck je šola, ki zajema naj-
bolj obširen okoliš. Veliko število
učencev osnovne šole je vozačev in
ti so prikrajšani za delovanje še v
kakšnem drugem krožku. „Toda ni
učenca, ki ne bi bil vključen vsaj v
en krožek“, je povzel besedo ravnatelj
osnovne šole Biba Roeck, Matjaž
Natek. „Tudi umik je prirejen
tako, da vključuje že v redno delo
nekatero dejavnost. Vsak krožek
ima svoj načrt ter svojo realizacijo.
Zdi pa se mi, da smo prikrajšani za
razne dejavnosti zaradi načina selek-
cioniranja. Drugače pa se vse izven-
šolske dejavnosti vršijo preko mla-
dinske organizacije, ki je letos za
svoje uspešno delo dobila tudi Kajuhov
pokal.“

Med najbolj aktivnimi krožki na
osnovni šoli Biba Roeck je prav

gotovo pionirsko šolsko športno
društvo. Vanj je vključenih največ
učencev te šole. S svojo aktivnostjo
se uvrščajo med boljša šolska špor-
na društva v republiškem merilu, saj
zasedajo na lestvici tretje ali vsaj
četrto mesto. Najbolj razviti športni
panogi pa sta košarka in rokomet,
kjer sodelujejo s košarkaškim druš-
tvom Elektra in rokometnim klubom
Soštanj.

V zimskem času organizira pio-
nirsko šolsko športno društvo smu-
čanje, v poletnem času pa plavalni
tečaj. Tako imajo danes na šoli le 10
odstotkov neplavalcev. Člani
društva se udeležujejo vseh tekmo-
vanj z več ali manj uspeha.

Ostale izvenšolske dejavnosti na
osnovni šoli Biba Roeck pa so še
šah, kjer pomaga pri vodenju krožka
zunanji mentor, prav tako pri mode-
larskem, kino klubu, mizarskem,
strojnem, čebelarstvu in elektro
krožku, ki je organiziran kar v
Termoeletrarni Soštanj in ga vodi
eden od inženirjev tega delovnega
kolektiva. Precej aktiven je tudi
taborniški krožek, ki se uvršča med
vodilne tovrstne krožke v Sloveniji.
Na šoli imajo kar dvanajst zunanjih
tabornikov. Pa tudi ritmično plesni,
recitacijski, likovni krožek, foto
krožek, tehnični, strelski, planinski
krožek s svojo dejavnostjo ne zao-
stajajo za taborniškim. Planinski
krožek priredi vsako leto vsaj dva
izleta, ročno delski in likovni krožek
pa sodelujeta na vseh razstavah.
25. maja pa oba krožka organizirata
šolsko razstavo, na kateri razstavlja-
ta dela svojih članov.

Poleg teh krožkov pa so učenci
vključeni v Veselo šolo Pionirskega
lista, ki traja celo leto. Precej učen-
cev se poteguje za Kajuhovo bralno
značko.

Prav gotovo bi na osnovni šoli
Biba Roeck našli še več izvenšolskih
aktivnosti. Ne smemo pa pozabiti
tudi na zelo delavno pionirsko orga-
nizacijo in pionirsko hranilnico, v
kateri pridno varčujejo prav vsi
učenci. Za svojo pridno štednjo pa
so dobili tudi nagrado Ljubljanske
banke.

Na osnovni šoli Biba Roeck se vsi

T. K.

Najbolj aktivno na osnovni šoli Biba Roeck je vsekakor pionirsko
šolsko športno društvo, največ učencev pa je vključenih v
košarkaško sekcijo.

Rudniki kmalu odveč – čistejši zrak

Pesje pred desetletji

Pesje je bilo najbolj tipična rudarska kolonija v velenjski kotlini, zrastle na Lilijskem griču. Na njem so kraj stare rudarske kolonije sezidali med obema vojnoma več stanovaljskih hiš in skromno bolnišnico, ki pa so jo leta 1956 opustili in preuredili v stanovanja. Po osvoboditvi pa so na griču začeli zidati enodružinske hiše. Lilijski grič nosi ime po nekdanjem limberskem gradu (Lilienberg), ki je stal vrh sosednjega Gradišča in se prvič posredno omenja leta 1264. V njem so prebivali vitezi Lilienbergi kot krški fevdalci. Leta 1635 pa so kmetje grad opustošili. Mlajši gradič so zgradili v 16. stoletju na Lilijskem griču. Pred prvo svetovno vojno je takratni lastnik velenjskega rudnika Daniel Lapp skupaj s premoženjem prodal državi tudi gradič, ki so ga prezidali v delavska stanovanja. Pesje je bilo že takoj po prvi svetovni vojni poznano kot „rdeče jedro“. Velenjski rudarji so imeli v njem svoje revolucionarno jedro že leta 1920. Skupno s šoštanjskimi usnarji so aprila leta 1921 podprli stavko železničarjev v Ljubljani. Stavkali so tudi leta 1923. Zakon o zaščiti države ni mogel preprečiti ilegalnega dela komunistov. Nekaj let po ustanovitvi delavsko-prosvetnega društva Svoboda v Šoštanju je nastalo podobno društvo tudi v Velenju s sedežem v Pesju. Organizirali so pevski zbor, knjižnico, igralno in telovadno skupino. Vodstvo v društvu so imeli komunisti. Leta 1926 so v Pesju ustanovili prvo partijsko organizacijo, ki je bila hkrati prva celica KP na celjskem območju. Delovala je do 26. maja 1930.

Ta je organizirala tudi začasno bivanje biroja CK KPJ v Saleški dolini. Iz Pesja so znani organizatorji SKOJ, Prosvetnega društva Vzajemnost in prvoborci. Najbolj aktiven je bil Janko Ulrih. Od tod je bil tudi eden izmed organizatorjev vstaje v Saleški dolini Tone Ulrih. Na dejavnost mladih komunistov v kraju opozarja spominska plošča na hiši pri Melanšku, kjer so se zbirali. Leta 1939 je bila na hribu Sv. Jakoba nad Pesjem, kjer je sedaj spominska plošča, okrožna konferenca SKOJ.

V Pesju so enote Šerčerjeve brigade 5. novembra leta 1944 minirale železniško križišče in uničile telefonske naprave, 31. januarja leta 1945 pa so partizani zažgali novo šolsko poslopje, da bi preprečili nastanitev nemških enot.

Na stavbi doma Svobode (sedaj mu pravijo dom družbeno-političnih organizacij) priča plošča z imeni 78 padlih borcev, mlcev in drugih žrtev okupacije o revolucionarnosti tega kraja.

Na desni strani železnice je le še del Pesja

živil. Krajanje so imeli največ pripomb zaradi slabe založenosti z zelenjavo. Svet se je sestal s predstavnikmi Ere in dobil odgoor, da zelenjave pač ni nikjer.

Skupaj s trgovino smo dobili tudi izpositavo banke, ki je bila prva odprta le dopoldne. Ker pa to ni ustrezalo vsem ljudem, so dosegli, da je sedaj odprta v popoldnih tudi popoldne. V Pesju ni moč nikjer dobiti časopisov, zato smo si dejali, da moramo dobiti trafiko. Potrošniki svet sse je najprej obrnil na običajno trgovino Ljubljana, da v kraju postavi kiosk, vendar ni pokazala razumevanja,

Ivan Glušič

češ da je takšnih trafik že preveč, in da ne poslujejo rentabilno.

Nato smo dali prošnjo predstavništvu Dela v Mariboru, kjer smo imeli več sreče, saj so obljubili, da bodo poskrbeli, da bomo v Pesju že decembra lahko kupili razne časopise.

Medtem smo sami v domu uredili takšen prostor, s sredstvi krajevne skupnosti.

Tu pa ne bo moč dobiti le časopisov, cigaret idr. ampak tudi najnujnejše šolske potrebščine, da otrokom oziroma staršem ne bo treba za vsako malenkost v Velenje.

Leopold Meh

SVOBODA SE NI ZAŽIVELA KOT ŽELIJO

V Pesju je bila včasih zelo aktivna tudi Svoboda. Nato je delo večine sekcij zamrlo, pred dvema letoma pa so znova želeli oživiti njeno delo. Stvar so vzeli v roke mladi ali še točneje peščica mladih. Začeli so sodelovati pri proslavah, pripravili nekaj samostojnih nastopov, v letošnjem letu pa so se lotili preurejanja odra. Uredili so tudi nove prostore za knjižnico, ki jo bo nato prevzel velenjski Kulturni center. Žal, danes še vedno ne morejo reči, da so pri ponovnem oživiljanju Svobode uspeli, saj je delovna le dramska sekcija. Doslej jim namreč še ni uspelo pritegniti k delu tudi drugih krajanov. Poskušali so ustanoviti folklorno skupino, toda brez uspeha. Enako je bilo z ustanavljanjem pevskega zbora, saj bi ga zelo potrebovali, toda niso mogli najti pevovodje. Vendar niso obupali. Še vedno vabijo krajanje, da se v čimvečjem številu vključijo v delo Svobode in to kot aktivni izvajalci, pomagajo poživiti kulturno življenje v kraju.

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE MED NAJBOLJ MARLJIVIMI

Najmlajše društvo v krajevni skupnosti je Društvo prijateljev mladine. Ustanovljeno je bilo šele pred tremi leti. Ob ustanovitvi smo imeli res srečo, „je dejala MARIJA ŽORŽ, „da so dobili v odbor pridne ljudi, takšne, ki nikoli ne odpovedo“. V tem času so veliko naredili. S pomočjo skupnosti otroškega varstva so zgradili otroško igrišče. Sedaj imajo točno 167 članov, pričakujejo pa, da jih bo ob koncu leta še več, saj želijo k delu pritegniti predvsem mlade starše, ki bi lahko organizirali še več dejavnosti za otroke kot doslej. Njihove stal-

IZVOLITI LJUDI, KI SO VOLJNI DELATI

Nasi sogovorniki so kritično spregovorili tudi o dosežanjem delu delegatov. Poudarili so nujnost stalnega izobraževanja delegatov ter hkrati menili, da je še zmerom preveč papirja, ki ga vsakdo ni sposoben predelati. Na drugi strani pa so nezadovoljni z delom posameznih predsednikov delegacij, ki sestankov običajno ne sklicujejo ali pa tik pred sejo in nato določijo nekoga, ki tako povsem nepripravljen, brez stališč in sposobnosti, da bi karkoli zagovarjal, odide na sejo. Bili so zelo konkretni. „Štirides odstotkov predsednikov slabo dela“, so povedali. „Delegatski sistem je pač mlad, in sčasoma mora vse steči tako, kot želimo. Je pač treba izvoliti za predsednike prave ljudi. Če smo enkrat napak izbrali, drugič morda ne bomo. Če se še drugič to ponovi, se tretjič ne bi smelo več. Pa tudi tisti, ki sami dela ne zmorejo, niso sposobni ali nočejo delati, je bolje, da to povedo.“

ne prireditve so: organizacija noveletne jelke, pustovanje, ptičja svadba, lani so imeli tudi pravilnični, partizanski in kotal-karski krožek, varstvo za otroke med počitnicami, pripravili so 6-dnevno taborjenje v Tajni, vsako leto pa imajo tudi kostanjev piknik. Zelo tesno sodelujejo tudi z vrtcem. V svoje delo v vrtcu so vključili tudi tekmo- vanje za cicibanovo športno značko. Člani društva se trudijo, da bi v okviru krajevnega SZDL ali na njeno pobudo

Spomin še ne tako dolge preteklosti

ustanovili posebno sekcijo za rekreacijo, ki bi vključevala tudi starejše ljudi. „Naša nenehna naloga je pridobivanje novih članov, in to mladih staršev, da bi še več prostega časa posvetili otrokom, ne le svojim, ampak v okviru dejavnosti društva tudi drugim, ter med njimi razvijali dobre medsebojne odnose“, je še dejala Marija ŽORŽ.

Ko smo hoteli našo beležko že zapreti, so se dotaknili še

zelo pomembne naloge, ki še ni uresničena. „V tem trenutku“, je dejal Jože Slatinšek, vlagamo velike napore v izgradnjo telovadnice, ki je v A-programu referendumu, ki se bo izteklet spomladi.

Gradbeni odbor si zelo prizadeva, da bo telovadnica gotova v roku, saj se moramo zavedati, da bomo naslednji referendum v kraju, za katerega se bomo verjetno spet odločili, lažje izpeljali če bo objekt že končan ali vsaj v izgradnji.“

O svojem kraju so povedali

MARIJA ŽERDONER:

Ja, prav lepo se razvija. Dobili smo novo trgovino. Dolgo smo čakali in bili zelo razočarani, ker ni bila urejena preskrba s kruhom. Sedaj se je tudi to uredilo. Vesela sem, da smo postavili križišče. Ne smem pozabiti na ceste, saj so skoraj že vse asfaltirane. Že res, da je nekatere načel zob časa, toda bo že kako. Nujno bi potrebovali kiosk, v katerem bi lahko kupovali časopise. Usteli pa smo se pri toplotovodu, saj smo mislili, da se

bomo že letos priključili nanj, toda vse je splavalo po vodi. Nekateri si nismo pri-skrbeli kurjave. Toda drugo leto prav gotovo ne bomo imeli podobnih težav. Ko bomo rešili vse, bo življenje v Pesjem še prijetnejše.

IVAN DOBLŠEK: V naši krajevni skupnosti smo dosti naredili. Kar za pohvalit. Samo dve ulici še moramo

asfaltirati, pa bomo imeli vse ceste urejene. Mladinci so pripravili udarniško akcijo in uredili za krajanje Podgorja

vodovod. Na cesti za Podgorje so prostovoljci krepko zavihali rokave in uredili bankine. Ja, moram priznati, da mladi v naši krajevni skupnosti veliko delajo.

Čimprej pa bi radi uredili toplovod, razsvetljavo ter uredili še del kanalizacije.

Tudi telovadnica bi morala biti že v gradnji, pa do sedaj še niso pričeli z delom. Nujno potrebna je bila trgovina.

Tudi to smo dobili. V tej lepi zgradbi je poleg nje našla svoje prostore še Ljubljanska banka. Za najnujnejše potrebe krajanov Pesja je v veliki meri preskrbljeno. Kar pa še ni, pa še bomo naredili in uredili.

PETER JERIČ: Sprašujete, kaj se je naredilo v krajevni skupnosti Pesje? Oh, izredno veliko. Uredili in asfaltirali smo ceste, vodovod v Podgorje, v polnem razmahu je urejanje toplovoda. Kar veliko se dela v naši krajevni skupnosti. Tudi mladi smo precej aktivni. Sam sem predsednik Svobode. Svoboda združuje kulturno življenje v KS. Ponovno smo začeli delati pred dvema letoma. Trudimo se, da bi pridobili čimveč članov. Sedaj največ delajo mladinci. Organiziramo proslave, lansko leto smo pristopili k organizaciji Petkovega kulturnega večera. Zelo delovna je tudi dramska sekcija. Hoteli pa smo krajanje Pesja vključiti še v folklorno skupino, vendar v teh svojih prizadevanjih nismo uspeli.

Premalo je bilo vpisanih. Dobro sodelujemo z ostalimi

družbeno političnimi organizacijami. Povem pa še lahko to, da smo preuredili nekatere prostore in v njih bomo imeli knjižnico, ki je tik pred otvoritvijo. Čakamo samo še na opremo. Drugače pa je v Pesju zelo lepo in zadovoljen sem, da vsi krajanje živimo s krajem in aktivno delamo.

DRAGA LIPUŠ: V zadnjem času smo krajanje Pesja kar precej pridobili in spre-menili podobo Pesja. Dobili

smo trgovino, vendar mislim, da je bila prej dosti boljše založena, kot pa je sedaj. Morali bi imeti še kakšen kiosk. Dolgo smo čakali na vrtec, dobili pa smo ga le. Zgraditi pa moramo še telovadnico. Sedaj pristopamo k ureditvi toplovoda in mislim, da bo to za vse krajanje zelo pomembna pridobitev.

Z lučjo pri belem dnevu

Preparatorjev je pri nas zelo malo ali pa skoraj nič. Eden redkih, je v Šmartnem ob Dreti. Rad ima živali in svoje delo, mlad je in pravi, da bo še dolgo vztrajal.

Dela mu ne manjka in v njegovih delovnih prostorih je pravi mali živalski vrt. Tole sicer ni družina, podobna pa ji je le.

Iznajdljivosti ne manjka mojstru. Tale miška (ženski svet pozor) je kar srčkanu držalo za kemični swinčnik.

Miličniki so zapisali

LAŽJE TELESNO POŠKODOVAN

V semaforiziranem križišču v Pesjem se je 13. novembra zgodila prometna nesreča, v kateri je bil lažje poškodovan pešec Mihael Tamše iz Pesja, Lilijska 2. Zbil ga je voznik avtobusa MB 111-995 Maks Kvas iz Šoštanja, Prešernov trg 1. Lažje poškodovanega Mihaela Tamšeta so prepeljali v slovenjegraško bolnišnico.

NEPRIMERNA HITROST

Dne, 10. novembra se je ob 20. uri in 30 minut zgodila prometna nesreča, ki se je to-

krat na srečo končala z lažjimi telesnimi poškodbami. Voznik osebnega avtomobila Edvard Verboten je zaradi neprimerno hitrosti zavozil s ceste in se lažje telesno poškodoval. Iskal je pomoč v ZD Velenje.

HUDO POŠKODOVANA PEŠCA

Na Celjski cesti pri bencinski črpalki se je dne 11. novembra zgodila huda prometna nesreča, v kateri je bila udeležena voznica osebnega avtomobila CE 117-728 Erna Sušin in pešca Mehmed Džemanovič ter Milena Napotnik. Hudo poškodovana pešca so odpeljali v celjsko bolnišnico.

Zbor iz prejšnjega stoletja

Sto let zborovskega petja v Šoštanju

V starodavnem in slikovitem mestu Šoštanj, ki je zadnje čase znan po štirih termoelektrarnah, katere delajo okrog polovice potrebne električne energije za Slovenijo, in skoro 200 let stari tovarni usnja, je bilo vse-skozi prisotno tudi izredno pestro in razgibano kulturno življenje.

Takrat, ko so živeli naši dedje in babice, ni bilo avtomobilov niti televizije in radia, zato pa je bila želja po družabnosti dosti večja kot je danes, ko se hujše zapirajo v svoj svet potrošniških dobrin in tehničnih predmetov.

Ko sem pred meseci pričel zbirati dokumentacijo in fotografsko gradivo za razstavo o 60-letnem delovanju delavsko-prosvetnega društva „Svoboda“ Šoštanj, sem nekje dobil tudi to objavljeno fotografijo. Na tej fotografiji vidimo 24 članski mešani zbor Pevskega društva šoštanj že iz prejšnjega stoletja. Kako visoka narodnostna zavest je bila takrat prisotna pri naših prednikih priča dejstvo, da je zbor imel povsem samostojno

društvo. Žal ne vemo, kakšna je bila takratna organizacija pevskega društva – mislim glede pravil in registracije. Znano je le, da je bil pevovodja tega zbora daleč naokoli znani šoštanjski organist in ljubitelj lepega petja Remic Jože, v sredini fotografije s taktirko v rokah. Zanimivo je tudi, da so člani zbora bili že enotno oblečeni z enakimi čepicami, ki so jih nosili moški in ženske. Žal je zadnja članica tega zbora Kosi Frančiška, ki bi vedela povedati kaj več, umrla že pred leti v visoki starosti preko 80 let. Tako nimamo nobene žive priče več, ki bi nam lahko povedala kaj zanimivega o delovanju in nastopanju tega društva.

Res škoda, da smo dostikrat tako malomarni do naših kulturnih vrednot, ki so jih ustvarili naši predniki, da jih nismo utegnili niti obiskati in zapisati. Ti podatki pa bi nam ob raznih jubilejih in pisanju naše lokalne kulturne zgodovine še kako prav prišli.

V. KOJC

„Sedaj je malica...“

Dne 20. oktobra ob 12.30 uri se je mojemu prijatelju Jožetu LOGARJU – Božu na poti med Arjo vasio in Velenjem pripetila huda prometna nesreča.

Ko sem kasneje slučajno pripeljal mimo, sem ga odpeljal v ambulanto v Velenje. V ambulanti je bil takoj sprejet in sta bili tako sestra kot zdravnica zelo prijazni in prizadevni, da pomagata ponesrečencu. Žal njunih imen ne vem. Zdravnica nas je napotila na rentgen.

Tu pa se pričinja tisto, kar želim povedati:

Ko smo ponesrečeni Jože Logar-Božo, Lev Cetinski in jaz prišli v prostore rentgenološkega oddelka, sem potrkal na okence prijavnih služb. Na trkanje je prišel moški, ki je zelo osorno vprašal, če nameravam razbiti steklo na okencu. Odvrnil sem, da to nisem in ne nameravam storiti, toda o tem kasneje. Povedal sem, da imamo ponesrečenca, ki je preživel hudo prometno nesrečo in da nas je zdravnica napotila na rentgen. Moški pa mi je odgovoril: „Sedaj je malica“. „Prav, bomo počakali,“ sem rekel, ker kaj drugega mi tudi ni ostalo.

Vsi trije, ponesrečeni Jože Logar-Božo, Lev Cetinski in jaz smo se spogledali in nemo sedli na sedeže. Preprosto, nismo mogli dojeti, da se zdravstveni delavec Zdravstvenega doma oz. ambulante Velenje lahko tako obnaša do strank oz. pacientov, še zlasti potem, ko mu je pojasnjeno, za kaj gre.

Poudarim naj, da si je Jože Logar-Božo, invalid, v tej nesreči zlomil obe roki in dobil hud udarec v prsni koš (kar pa niso pokazale slike v Velenju, ko jih je napravil moški, ki nas

je tako „prijazno“ sprejel, temveč se je to ugotovilo kasneje v bolnici „Dr. Petra Držaja“ v Ljubljani).

Prosil sem tovarišico, ki je delala skupaj z moškim na rentgenološkem oddelku (kasneje sem zvedel od Jožeta Logarja-Boža, da je rentgenolog), naj mi pove ime in priimek njenega sodelavca, pa mi je odgovorila, da mi ne more ustreči. Rekel sem: „Prav, tudi to je podatek“.

Ko se je moški (rentgenolog) vrnil skupaj s ponesrečencem, sem ga zaprosil za ime in priimek. Ni odgovoril. Pač pa je pomenljivo snel s halje oznako z imenom in priimkom in mi jo posmehljivo pokazal. Njegovo ime je Vladimir VUJNOVIČ.

Poudarim naj, da je bil odnos tega Vujnoviča prezirljiv in nesramen. Prav žal nam je vsem: Jožetu Logarju-Božu (spomeničarju, podpredsedniku ZZB NOV občine Ljubljana-Šiška), Levu Cetinskemu, generalpodpolkovniku in narodnemu heroju in meni, ki sem tudi spomeničar in predsednik ZZB NOV občine Ljubljana-Šiška, da smo v velenjskem zdravstvenem domu doživeli tak odnos do človeka, ki je v hudi stiski. In smililo se nam tisti, ki morajo v Velenju pred tega grobijana Vujnoviča.

Obračamo se na Občinski odbor ZZB NOV, da posreduje pri Zdravstvenem domu v Velenju, da primerno „nagradi“ rentgenologa – grobijana in ga pouči, da je nehuman, nečloveški, netovariški in da ne sodi na mesto, ki ga zaseda.

Predsednik ZZB NOV Ljubljana-Šiška
CVETO NOVAK

Krajevni praznik Šmartnega ob Dreti

24. oktobra, pred 35. leti, je Šmartno doživljalo hude čase. Nemci so prišli čez prelaz Lipo in požgali Šmartno ter nekaj okoliških vasi. V spomin na ta turoben dan praznuje Šmartno ob Dreti svoj krajevni praznik. Letos smo ga praznovali še posebno slovesno.

Mladinci so izdali prvo številko svojega glasila MLADA LIPA, v kateri so predstavili svoje delo in obudili spomin na 24. oktober.

KS, SZDL in RK so 27. oktobra organizirali pogostitev za krajane, stare nad 70 let. Pogostitev, na kateri se je zbralo 39 starejših občanov, je postala že tradicionalna, saj je bila že sedma po vrsti. Najstarejša krajanke, 85-letne Marije Nadežnik, žal ni bilo. Na pogostitvi pa je bila najstarejša 83-letna Antonija Kolenc, ki je sedaj v Velenju. Rada se je odzvala našemu povabilu in skupaj z Jožefo Skok (78 let) prišla počastiti naš krajevni praznik.

V kulturnem domu pa je bila tudi proslava za vse krajane, ki jo je pripravila osnovna šola, z nekaj toč-

kami pa so sodelovali tudi mladinci. Vzdušje v dvorani je bilo enkratno. Posebno lepo je bilo takrat, ko so se vsi krajani v dvorani pridružili petju otrok in marsikomu se je utrnul solza. Vsi so bili navdušeni nad srečanjem in obljubili so si, da prihodnje leto spet pridejo.

V nedeljo, 28. oktobra pa je športno društvo LIPA Šmartno počastitev krajevnega praznika organiziralo TRIM streljanje. Čeprav je Šmartno majhna krajevna skupnost (šteje le okrog 700 preb.), pa je akcije kljub temu udeležilo več kot 80 krajanov. To je relativno malo, saj se je število udeležencev ostalih TRIM akcijah, ki jih je športno društvo LIPA organiziralo, letno (tek, hoja, kolesarjenje) vzdignilo krepko čez 100. Športno društvo je zelo aktivno in je za svoje delo v lanskem letu dobilo tudi priznanje OF.

Tako je bilo praznovanje krajevnega praznika letos, drugo leto pa bo morda še boljše!

RADO ŠTRUKELJ

Še enkrat: večerja, glasba in...

V 44. številki Našega časa, z dne 9. novembra 1979, smo pod naslovom Večerja, glasba in... lahko prebrali prispevek o obveznem poslušanju glasbe v prostorih Hotela Pake Velenje. Da bi bila zadeva bralcem jasnejša in našim cenjenim gostom razumljivejša, želim v imenu delavcev naše delovne organizacije podati obširnejšo informacijo.

V hotenjih, da bi na področju gostinske dejavnosti naše občine dosegli korak naprej ter, da bi delavcem te panoge gospodarstva zagotovili boljše delovne in življenjske pogoje, so delavci nekdanjih delovnih organizacij gostinske dejavnosti v naši občini združili delo in sredstva v novo, enovito delovno organizacijo GOSTINSTVO VELENJE, ki kot takšna posluje od 1. 7. 1979 dalje. Pogled vseh ostalih prednosti, ki jih prinaša združevanje dela in sredstev je naš cilj tudi izboljšati ponudbo ter strežbo nasploh.

Že delavci nekdanje delovne organizacije Hotela Paka so se junija odločili, da ukinejo barski program in to zaradi sledečih vzrokov:

1. Le malokdaj je bil bar zadovoljivo obiskan.

2. V baru so se zbirali večinoma gosti, ki so želeli tu prebiti noč, ki so s svojim obnašanjem in trošenjem odvrčali solidne goste, strežnemu osebju pa povzročili nemalo težav.

3. Posledica tega je bil slabo dosežen promet, stroški poslovanja pa veliki.

4. Nočni in jutranji hrup, ki so ga povzročali ob odhodu iz bara „ti gostje“, je kalil nočni mir, kar kaže na razmišljanje o novi lokaciji bara izven centra.

5. Že ob tako premajhnem številu sob za nočitve so člani nastopajočega ansambla zasedli precej sob.

Se bi lahko naštevali vzroke za takšno odločitev, pa menim, da so naštetih glavni in dovolj tehtni. Mislim, da ni treba posebej poudarjati, da je naša naloga ob nujenju razvedrila in uslug gostom dobro gospodariti. Dobro pa lahko gospodarimo le, če ustvarjamo dober promet. Upoštevajoč oba vidika, smo zato v mesecu oktobru pripravili glasbo za ples v hotelu Paka, restavraciji Jezero in Kajuhovem domu v Šoštanju. Ker pa so to dodatni stroški, je jasno in normalno, da jih je potrebno pokriti in to na način, ki je običajen:

z zaračunavanjem določenega pribitka na ceno storitev. Tu pa je tudi vzrok za pisanje v Našem času.

Strinjam se in menim, da gostu, ki ni prišel poslušati glasbe, temveč samo večerjat, ne bi smeli zaračunavati pribitka k ceni, vendar je to v enem prostoru neizvedljivo. V ta namen imamo jedilnico (banketna soba) in prvem nadstropju oziroma posebno sobo v pritličju hotela, za pitje kave pa aperitiv bar. Pomankljivost je le v tem, da strežno osebje na to goste ne opozarja dosledno. V ta namen ODSLEJ na to opozorja posebno obvestilo pred vhomom v restavracijo, pa tudi naši delavci so na to opozorjeni. Računske napake so mogoče, tudi naši delavci so ljudje, ki morajo trdo delati za svoj osebni dohodek. Menim, da bi morali gostje napake, ki jih opazijo, razčistiti takoj. Osebnim jim bom za vsako opozorilo hvaležen, še več, od gostov pričakujem tudi nasvete in predloge, saj bomo le skupno lahko zagotovili ustrezen nivo gostinskih storitev.

Ob tej priliki bi se rad dotaknil še nečesa. Z uvedbo glasbe v bivšem barskem prostoru želimo doseči in dati gostu prostor, v katerem mu nudimo razvedrilo v obliki plesa in solidno hrano. Želimo doseči ustrezen nivo, kjer bi lahko mož in žena ali fant in dekle preživljali večer... Žal pa je to povezano z ustvarjanjem problemom in rezultati gospodarjenja. Dobrih lokalov pa ni mogoče držati na nivoju samo ob kavici in kislji vodi, za to so potrebni drugačni gostje in teh v Velenju ne manjka.

Naša prizadevanja gredo v tej smeri, da bi vsaj v obratih, kjer igra glasba, dosegli takšen nivo, vendar nam doslej to še ni uspelo. Še vedno nam glavni vir dohodka ustvarjajo gostje, zaradi katerih petični Velenjčani zahajajo v lokale. In kaj se zgodi, ko skušamo to stanje preprečiti? Zgovoren primer je naš novembrski program.....

Prva prireditev – MARTINO-VANJE – v restavraciji Jezero je pokazala, da je bila restavracija skorajda prazna, ker smo jo odprli za goste, ki želijo plesati in dobro jesti ter piti. Namesto 15.000,00 din prometa, ki je normalen ob stalnih gostih, je bil dosežen promet za več kot polovico nižji...

V želji, da s pričetim nadaljujemo, ne bomo obupali. Poskušali bomo še, rezultati pa nam bodo pokazali našo nadaljnjo usmeritev, pri čemer je potrebno upoštevati predvsem načelo dobrega gospodarjenja, ki je pri nas odvisno od ustvarjenega prometa.

TONE HLADIN

v.d. direktorja
DO gostinstvo Velenje

O smernicah tudi študenti

Preteklo soboto je Šaleški študentski klub s pomočjo kluba samoupraviteljev ponovno organiziral seminar za predsedstvo ŠŠK. Seminar je obsegal dve temi, in sicer smernice družbenega razvoja občine Velenje za leto 1979/80 in urejanje programa dela ŠŠK za leto 1979/80.

Seminarja so se udeležili številni predstavniki občine Velenje, med drugimi tudi član izvršnega sveta, načelnik oddelka za gospodarstvo in sekretar kluba samoupraviteljev občine Velenje. Tema seminarja je bila zanimiva, saj so se študentje v veliki meri vključili v razpravo o smernicah družbenega razvoja občine Velenje do leta 1985. Študentje so opozorili predvsem na to, da mora naša občina dvigniti kakovost, ne raven proizvodnje, ter da je treba poskrbeti za boljše obrtniške usluge (čevljarji, krojači). Mnenje študentov je tudi bilo, da za intelektualca v Velenju ni poskrbljeno. Dotaknili pa so tudi vprašanja Mladinskega kluba (kje je zanj zbranih 70 starih milijonov).

V drugem delu seminarja so študentje sprejeli program dela za tekoče leto, ki je zelo obsežen in zajema vsa interesna področja posameznega študenta.

prispevki
naših bralcev
in dopisnikov

NARODNOOSVOBODILNA VOJNA NA OBMOČJU ŠMARTNEGA OB PAKI

Prvi borci, aktivisti in zavedne domačije

V noči od 8. na 9. maj 1942 so v bivši občini Šmartno ob Paki Nemci aretirali dvaintrideset oseb. Tedaj so prišli tudi po gospodarja Franca Turineka. Okrog polnoči je obkloplilo hišo deset Nemcev. Ker pri hišni preiskavi niso našli ničesar sumljivega, so veleli gospodarju, naj se obleče, da pojde z njimi. Tedaj je skozi odprta vežna vrata možu uspel pobeg, toda na dvorišču ga je ustrelil policist, ki je bil na straži. Kroglja ga je zadela v ledja, izstopila pa mu je na trebuhu. Gospodarja so spravili nazaj v hišo, gospodinjjo pa so pretepli do nezvesti. Gospodarja so domači odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer je naslednji dan umrl.

Prvo organizirano delo proti okupatorju v Skornem se pričinja z odhodom Jožeta Letonje v ilegalo. V Skornem je na št. 20 pri svojem stricu Jožetu Letonji, p. d. Zalezniku, preživel svojo mladost prvoborec Jože Letonja. V ilegali se je zato tudi zatekel v Skorno. Zato je bila v Skornem, kakor tudi v ostali bivši občini Šmartno ob Paki, poleg Letonjeve in Turinekeve domačije v Velikem vrhu, Zaleznikova najtrdnjša postojanka Osvobodilne fronte. Izredno požrtvovalna je bila tudi žena Alojzija, ki je bila Jožetu Letonji druga mati. Vedno je imela pripravljeno hrano za partizane. Ko so partizani 8. oktobra 1941 ob napadu na Šoštanj predanili v Skornem, so zavedne skorenske žene in dekleta preskrbele hrano za vse borce 1. štajerskega bataljona. Pri zbiranju hrane in pomoči prvim partizanom so se posebno odlikovale Letonjeva, Bizjakova, Kugoničeva, Podvratnikova in Staknetova domačija.

Po brežiškem pohodu 1. štajerskega bataljona je decembra 1941 prišla k Ivanu Podvratniku v Skorno skupina partizanov Savinjske čete. V skupini so bili brata Jože in Vlado Letonja, Vili Reberšek – Čuk in še nekateri drugi. V kleti, ki je bila zelo zračna in suha, so jim pripravile Fanika, Terezija in Marija Podvratnik preživališče, jim kuhale, prale in šivale. Pri njih so imeli partizani Savinjske čete stalno prebivališče.

Kasneje so bili sestanki simpatizerjev OF še v sušilnici Marije Bizjak, p. d. Ramšakove, Skorno št. 26, in pri Francu Kugoniču, p. d. Zupanu, Ferdinandu Staknetu, Skorno št. 17, Ivanu Podvratniku, p. d. Spodnjem Hribniku, Skorno št. 37, in pri Ani in Jožefi Bizjak, p. d. Vencerlovi.

Domačiji Ane in Jožefe Bizjak, p. d. Vencerlovi, so dali partizani ilegalno ime „Pri ženskah“. Ana Bizjak pripoveduje: „Ko so se pojavili prvi partizani v Skornem, so začeli prihajati tudi v našo hišo. Sestro sva jim dajali predvsem hrano, kolikor sva je pač imeli. Dobro se spominjam dogodka, ko so 15. aprila 1943 prišli k nam Ela Letonja – Atena, Pongrac Raček – Matevž in še neki partizan Vinko. Prišli so okoli 11. ure ponoči. S seboj so prinesli veliko svinjsko plečo, ki smo ga dali takoj v lonec. Vsi smo imeli dobro večerjo. Povedali so mi tudi, kdo so in da jih vodi komunistična partija. Ker mi je bilo všeč, kar so mi pripovedovali, sem jim objubila stalno pomoč. Zmenili smo se za sestanek, ki smo ga imeli naslednji dan v gozdu za našo hišo. Povabili smo Pavlo in Marijo Ajdič ter njuno teto. Pozabila sem, kar smo na sestanku obravnavali, zdi pa se mi, da smo ustanovili neki odbor. Od takrat so bili partizani naši stalni gostje. Pre poletja so se partizani mnogokrat zadrževali v Rožičevi zidanihi v Skornem.“

Jeseni 1943 so partizani Pangrac Raček – Matevž, Ivan Štrigl – Žuti in Ela Letonja – Atena pričeli graditi bunker v grabnu nad Spodnjim Hribnikom. Ravno takrat sva midve s sestro hoteli zgraditi novo drvarnico. Deske sva dobili na žagi v Nazarjah, dali pa sva jih partizanom. Ko je bil bunker že zgrajen in so v njem partizani že taborili, so mi ga pokazali, da bi jih lahko obvestila, če bi bilo kaj nevarnega.

Pisala sem tudi dnevnik. Imela sem popisanih že več zvezkov, ko so nekega večera prišli partizani. Na okna in vrata so močno tolkli in razbijali. Zelo sem se prestrašila, mislila sem, da so Nemci, in sem zvezke vrgla v ogenj. Ko sem vsa v strahu odprla vežna vrata, so se mi smejali, ko so me videli vso prestrašeno.

Bila sem tudi njihova kurirka. Redno sem raznašala radijska poročila. Vstajala sem že ob 3. uri zjutraj, se pripravila, kakor da grem k maši, in odšla v Velenje, Paško vas in Šmartno. Včasih so mi dali terenci naslove hiš, kamor sem morala vesti poročila. Večkrat pa sem poročila polagala kar na okna in hišne pragove. V Kokarjah sem pošto prinašala Micki Finkšt, za Mozirje pa Pepci Mahvar. Na zvezo pa sem hodila tudi v Ljubijo in Braslovce.

V Gorenjem je bila najzavednejša Delejeva domačija. Imeli so majhno trgovino in gostilno. Od prvega dne sta sodelovala s partizani hči Marta in sin Rado. Marta je bila mladinska aktivistka. Bila je v Gorenjem najpomembnejši član osvobodilnega gibanja. Partizani in simpatizerji so dobili pri njej vse, kar je bilo na razpolago v njihovi trgovini. Nemci so jo ustrelili 23. junija 1942. Skupaj z njo so padle njene sodelavke Tončka Hramec in Štefka Irman iz Velikega vrha, Lojzka Primožič, Zalika Puncer in Cilka Ježovnik iz Paške vasi. O teh svetlih likih slovenskih deklet, posebno pa še o Martini Deleji, je napisal Slatinčan Janez Drev žaloigro „Talci“.

Druga najzavednejša hiša v Gorenjem je bila Satlerjeva, p. d. Bogarjeva domačija Gorenje št. 10. Oba Satlerjeva sinova Franc, mizarski pomočnik in Mihael, kovaški pomočnik, sta se že jeseni 1941 povezala s prvimi partizani na terenu Šmartnega, posebno pa z Jožetom Letonjo – Kmetom. Po izdaji so oba odpeljali v zapore Starega piskra v Celju in ju ustrelili.

Zelo aktiven član narodnoosvobodilnega gibanja v Gorenjem je bil tudi Zvonimir Pož, podporočnik bivše jugoslovanske mornarice. Kot upokojenec je živel v Gorenjem. Udeleževal se je ilegalnih sestankov ter zbiral hrano in material. Po izdajstvu je padel v roke gestapu in podlegel v Mauthausnu.

V Paški vasi je bilo več zavednih družin, ki so se hitro povezale s partizani. Paško vas je organiziral v prvih dneh upora proti okupatorju Vlado Letonja – Mirko. Osnovali so tudi odbor OF, ki ga je vodil zavedni in napredni kmet Mihael Ažman, p. d. Kovač, Paška vas št. 17. Nemci so ga ustrelili v Mariboru 21. maja 1942, družino pa so aretirali.

Pri Primožičevih, kjer so se povezali Franc, kmet, Martin, kovač, in sestra Alojzija, so bili sestanki Osvobodilne fronte, največkrat v kovačnici.

Zelo zavedna je bila tudi Ajdičeva domačija, p. d. Prodnikova, Paška vas št. 3, kjer so sodelovali mizar Vinko ter sestra Nežka in Terezija.

Tudi pri Puncerjevih, p. d. Plahutovih, Paška vas št. 19, kjer so bili povezani mati Terezija, sin Alojz in hčerka Roza, so bili sestanki OF. Po izdaji je bila vsa družina aretirana. Mati Terezija je umrla v Auschwitzu, kjer sta podlegli tudi hčerka Marija in Frančiška. Sina Alojza in hčerko Rozo pa so ustrelili kot talce.

Zelo aktivna je bila vsa Irmanova družina z Velikega vrha št. 2, ki je bila povezana z aktivisti v Paški vasi. Irmanova družina je vsa padla kot žrtev okupatorjevega terorja. Pet njenih članov je padlo kot talci, mati in hčerka Marija pa sta umrli v koncentracijskem taborišču.

V Slatinah je bila leta 1941 prva postojanka pri Zagradišnikovi, p. d. Vrečnikovi domačiji, št. 39, kjer sta se prvimi partizani in aktivisti povezala Zagradišnikova sinova Jože in Franc. Vsestransko jima je pomagala njuna sestra Tekla. V njihovi kleti in v Kuglu so bili sestanki z zavednimi Slatinčani in tudi Letušani. Poleg drugih so Zagradišnikovi vključili v Osvobodilno fronto tudi Kumrovo domačijo, pri katerih je bila potem do osvoboditve v Slatinah najtrdnjša partizanska postojanka. Sestanki so bili tudi v Ažmanovi, p. d. Kovačevi zidanihi v Slatinah.

V Slatinah je pričel sodelovati z narodnoosvobodilnim gibanjem tudi Rudolf Stopar. Bil je tesno povezan s prvimi šmartninskimi partizani in se je udeleževal sestankov. Junija 1942 je odšel v partizane. Bil je kurir. Njegovo ilegalno ime je bilo Kitak. Padel je v boju 11. grupe odredov z Nemci na Dobrovoljah 7. novembra 1942.

V Slatinah je stanoval tudi Stanko Puklavac, finomehanik, ki je imel svojo delavnico v Celju. Z narodnoosvobodilnim gibanjem se je povezal takoj po prihodu okupatorja. V njegovi delavnici v Celju so pripravljali orožje za partizane. Za trosilno akcijo v Šmartnem ob Paki julija 1941 je po izjavi Olge Majcnove pripravil trosilne lističe. 13. aprila 1942 je bil aretiran. Ker ni hotel ničesar priznati, so ga strahovito mučili. V zaporu je napravil samomor.

Druga domačija v Slatinah, ki se je takoj vključila v narodnoosvobodilno gibanje, je bila Klančnikova domačija, p. d. Tomaškova, sin Martin Klančnik, ki je delal v Celju v mehanični delavnici Staneta Puklavca, ki je bil prvi od aktivistov v bivši občini Šmartno ob Paki, ki je pričel s sabotažnimi akcijami.

Po prihodu Nemcev je odstranil kljukasti križ, ki so ga postavili na spomeniku prve svetovne vojne na pokopališču. Na bivši kaplaniji sredi vasi je bil pritrjen velik plakat, na katerem so Nemci prikazovali prodiranje v Sovjetsko zvezo. Martin je ta plakat raztrgal.

Martin Klančnik je v Šmartnem ob Paki dvakrat rezal telefonske žice. Kmalu nato so ga z njegovim mojstrom Stankom Puklavcem aretirali v Celju, takoj nato pa še vso Klančnikovo družino. Pet članov Klančnikove družine je padlo za svobodo.

Kumrova domačija v Slatinah št. 18 je bila ena najzavednejših in najpredanejših domačij v Slatinah. Partizani so jo imenovali z ilegalnimi imeni „Na ledini“ in „Pri ljubicah“. Ko so se pojavili prvi partizani v Šmartnem ob Paki, se je z njimi povezovala Ivanka, sinova, Tonče in Franc in mati. Ivanka je imela ilegalno ime Venera. Pri Kumrovih je bila tudi partizanska javka, pri njih se je zbiral pošta, hrana in druge potrebščine. V gospodarskem posloplju pod sadno stiskalnico je bil napravljen bunker, kamor so se zatekli bolni borci. Na kozolcu, nedaleč od hiše, je bilo vedno pripravljeno prenočišče in hrana.

NADALJEVANJE PRIHODNIJ

Janko Lesjak je maja 1978 skupaj s Čulkom in Knezom stal na 6654 m visokem Huascaranu.

Andi 1978

Zadnji zapiski Lesjaka se tukaj končajo. Veliko bi še moral pisati, če bi hotel prenesti na papir vsa doživetja z odprave. Skupaj z Mišom Čulkom in Frančkom Knezom iz Celja je preplezal Ameriško-italijansko smer v najvišji gori Andov Huascaranu in dobil lažje omrzline na nogah. – Po odpravi je plezal najtežje smeri pri nas, v Italiji, bil je tudi v Fanskih gorah v Sovjetski zvezi. – Njegova strma alpinistična pot pa se je nenadoma končala v severni steni Tofane v Italiji. S Čulkom sta se tragično ponesrečila v Italijanskih Dolomitihi.

Leži 3700 metrov visoko. Strmo nad njo se bleščijo najnovejši in najdržnejši andski vrhovi. Južno so širje zobje Huandoyev, ki se proti zahodu preko Nevada Pisca povezujejo s čudovitim Cacharaju, kjer se je pred leti smrtno ponesrečil naš alpinist Igor Golli. Na severu pa kipijo v nebo severna ostenja Chopicalqui in dveh Huascarano, najvišjih vrhov Cordillere. To so za alpiniste najbolj zanimivi vrhovi. V njihovih ledenih strminah so se preizkušali največji mojstri alpinizma od Rebitscha preko Terraya do Jagerja, D'Andomberta, Casarotta, Desmoussina... Tudi Jugoslovani smo bili prisotni v tem delu sveta, vendar se je naš poizkus, preplezati greben Chacararaju, končal s smrtjo odličnega alpinista Gollija. Odpravi je pozneje uspelo osvojiti 6400 metrov visok Chopicalqui.

Naši cilji zaradi nezadovoljivih podatkov niso bili vnaprej jasni. Nestrvali smo eno težjo ponovitev in prvenstven vzpon v Huandoyu ali Chacararaju.

Potovanje v Huaguanuco je vsaj zame potekalo precej tragično. Potem ko smo natovorili avtobus z vso potrebno opremo in hrano, smo se vsi dobro razpoloženi odpravili iz Lima. Po nekaj urah smo dosegli obalo Pacifika. Ie-ta me je razočarala s svojimi žalostnimi rdečkastorjavimi ogromnimi sipinami. Bolj smo se oddaljevali iz Lima, tem očitneje smo se seznanjali s pravo

sliko Peruja. Povsod sama revščina in beda. V nekem obcestnem naselju sem nasedel vsiljivim indijancem in od njih kupil neko vrsto doma pečenega peciva. Iz vkljudnosti sem ga pred njimi pojedel. Kmalu sem začutil slabost v želodcu, ki se je stopnjevala.

Ko smo se približevali več kot 4000 metrov visokemu prelazu, je svoje naredila še višina. Avtobus je moral obstati vsakih nekaj minut, jaz pa sem bruhal in bruhal. Po nekaj urah vožnje smo prispeli v Huare, kjer smo nameravali prespati preostali del noči. Tu so težave dosegle višek. Zvilo me je vsakih pet minut in to tako močno, da se mi je zdelo kot da mi trga črevesje. V mrzli noči sem se valjal po prašni ulici, zdelo se mi je, da bo z mano konec. Prepričan sem: bil, da bom svojo pustolovščino končal v bolnišnici. No, stanje se je počasi izboljšalo in nadaljevali smo pot v Yungaj. Od tu smo nameravali z avtobusom v dolino Huaguanuco. Cesta je tukaj speljana preko ledeniških rečic in preko strmih pobočij. Voznik avtobusa se je uprl. Na vse načine smo ga nekako prepričali, da bo peljal v Huaguanuco, vendar smo že po nekaj kilometrih vožnje obstali na cesti. Zgodilo se je najverjetneje takole: Sofer je izdrl salomonsko rešitev. Zapeljal je na rob ceste in proglasil avtobus za pokvarjen, nesposoben za nadaljnjo vožnjo.

KONEC

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski
Riše: Jelko Peterneji

85. Ob strani je nekam resnobno stal Simo, fant, ki je pred tremi leti menda pobegnil iz vojske, ker boja ni mogel prenašati tegobovrstnega življenja. „Vse to je neumnost“, ga je bilo nenadoma lihati. Vsi so ga začudeno pogledali in njegova šala ko da je obvisela v zraku. A je hitro k njemu pristopil Joco. Molče je z očmi iskaval začudene obraze. „Kdo je pripovedoval nekaj o neumnosti?“ Njegove oči so svareče zasijale, da je marsikdo začutil mravljinca na hrbtu.

86. „Jaz“, je spregovoril Simo in se vzravnil. „Name ne računajte, gospode. Mislim pri tisti akciji v domovini. V Jugoslavijo me ne spravite nikoli več!“ Zdaj je k Simi pristopil še Apis. „Daj srček, ne jezi se! Ali veš, kaj to pomeni?“ Njegov obraz se je počasi zresnil. „Zavračam čast, ki ti jo zaupa narod...“ Ne morem, razumite me, ne morem!“ Fant je skoraj kriknil. Nato je brž dodal: „Pa ne bojte se, saj znam molčati o tem, kar je v meni...“

87. „Miro si dišal prejle?“ Jocoov glas je bil tih, a vsi so čutili, kako nevaren je. Stanku ni ušlo, kako je črnemu Jocu nagonsko segla roka pod pazduho. „Saj bom v šolo še prihajal, če vam je prav...“ je pohitel Simo in začel vidno drhteti. „Toda razumite, tja ne morem več...“ „Kdor ni z nami, je odslej proti nam!“ Jocoov glas je bil še hladnejši. Pomignil je Apisu. Stopila sta bliže k Simi, ki so se mu od prikritega strahu razširile zenice.

V nedeljo je pred domačim občinstvom po treh letih znova zaigral Stjepan Hohnjec. Igral je zelo dobro, bil pa je tudi strelec prvega zadetka (na sliki) za svoje moštvo.

Sedaj v zlati sredini

Nogometaši Rudarja spet nekoliko lažje diha. V nedeljo so proti dobrim in že po tradiciji neugodnim gostom iz Hrastnice dosegli že svojo tretjo zaporedno zmago. Tako so trenutno v zlati sredini lestvice s trinajstimi točkami po trinajstih kolid, le gol razlika je še vedno negativna (14:17). Do konca jesenskega dela prvenstva sta še dve kolid.

V nedeljo čaka igralce srečanje v Bihacu, proti ekipi Jedinstva. Srečanje za Velenjčane ne bo lahko, saj je ekipa Jedinstva trenutno boljše za dve mesti in za dve prvenstveni točki. Domači igralci pa bodo gotovo skušali pozabiti hud nedeljski poraz v Zagrebu (6:0) prav v tekmi z Rudarjem.

Toda pričakovati je, da bo trener Omeragič podobno kot v zadnjih treh kolid taktično presenetil nasprotnika in morda bo gostovanje Velenjčanov v Bihacu vendarle uspešno. V zadnjem prvenstvenem kolu pa bo v Velenju slovenski derbi, tokrat z nogometaši Maribora.

Nedeljsko srečanje s Famosom, ki so ga nogometaši Rudarja dobili z rezultatom 2:1, je navdušilo okrog 1500 gledalcev.

Igralci so prikazali lepo igro in veliko borbenost, pa čeprav so bili pogoji za igro zelo težki, saj je bil teren razmočen, v drugem polčasu pa je tudi deževalo.

Gostje so sicer prvi povedli po napaki domače obrambe, vendar so jih domači igralci v drugi polovici prvega polčasa povsem stisnili v njihov kazenski prostor in v tem obdobju dosegli oba zadetka.

Strelca sta bila najprej Hohnjec, nato Glišič, enkrat je mrežo gostov rešila vratarica, nekajkrat pa se je izkazal njihov vratar. V drugem polčasu je igra nekoliko izgubila na borbenosti, kar pa je razumljivo, saj je razmočen teren zelo izčrpal igralce. Kljub temu pa je tudi ta del igre zadovoljil gledalce, ki so že na samem začetku drugega polčasa videli lep strel Hohnjeca z glavo, žal, je s kakšnih šestih metrov streljal naravnost v vratarja.

V 60. minuti pa je eden izmed obrambnih igralcev gostov izbil žogo iz svojega kazenskega prostora z roko, vendar sodnik tega „menda“ ni videl.

TESEN PORAZ

V predzadnjem prvenstvenem kolu slovenske nogometne lige so nogometaši Šmartnega gostovali v Izoli in izgubili srečanje z domačini z rezultatom 1:0 (1:0). V hladnem in vetrovnem vremenu sta obe ekipi prikazali dokaj dober nogomet, srečnejši in spretnejši pa so bili domačini, ki so uspeli doseči edini, toda odločilni zadetek. Igralci Izole, ki so na trenutke igrali zelo grobo, so dosegli zadetek z enajstmetrovke že v 25. minuti. Šmarčani so s hitri-

mi protinapadi skušali presenetiti domačine, vendar je ostalo le pri nekaterih priložnostih, ki pa jih niso uspeli izkoristiti. Najlepšo je zamudil A. Omladič, ki se je znašel sam pred domačim vratarjem, vendar pa je ta dobro zaščitil svojo mrežo.

ŠMARTNO: Podgoršek, F. Omladič, Bric (Vrčkovnik), Rajkovič (Kregar), G. Omladič, Frangeš, Meh, Žalig, Kopušar, Prašnikar, A. Omladič. V zadnjem kolu jesenskega dela prvenstva bo na igrišču v Šmartnem ob Paki gostoval Železnikar iz Maribora.

ELKROJ VSE BLIŽE VRHU

Nogometaši gornjesavinjske selekcije Elkrój nadaljujejo z uspešnimi igrami v vzhodni slovenski nogometni ligi. V tem kolu so se doma pomerili z moštvo Kamnika in

znova iztržili dve točki. Z novima točkama so se na prvenstveni lestvici pridružili vodilnemu Kladivarju, ki je v tem kolu klonil doma proti Aluminiju. Vodilna na lestvici imata dve točki prednosti pred tretjim Aluminijem, v zadnjem kolu jesenskega dela pa bodo nogometaši Elkrója prosti.

Razmere za igro so bile v nedeljo nemogoče. Domačini so sicer z igrišča odstranili novozapadli sneg, vendar je bilo to še vedno spolzko, na nekaterih mestih razmočeno, pred vrati pa povsem blatno. Prave igre igralci obeh moštev torej niso mogli prikazati, izkazali pa so se z zvrhano mero borbenosti in požrtvovalnosti. Kljub vsemu so bili domačini spretnejši in boljši ter so zasluženo zmagali. Rezultat bi lahko bil še precej višji. Domači napadalci so večkrat nevarno prodrli pred gostujočega vratarja, vendar se v blatu pred vrati niso najbolje znašli. Vsaj dvakrat so premagali tudi vratarja, preizkušeno odmerjene žoge pa so običajno v blatu, tik pred črto.

Po dokaj enakovrednih naporih v začetku igre so domačini v pičli minuti povedli z 2:0. Vodilni zadetek je v 35. minuti dosegel Kolenc, rezultat pa je že v naslednjem napadu povišal Železnik. Tik pred koncem polčasa so gostje vodstvo znižali z avtogolom domačega srednjega krilca, sicer enega najboljših mož domače ekipe, zadetku pa je v največji meri botrovalo blato. V drugem delu igre so domačini igrali še bolj podjetno kot v prvem, od številnih priložnosti pa so na izjemno težkem igrišču izkoristili le eno. V predtekmi so mladinci Elkrója igrali neodločeno z vrsto Kamnika, rezultat pa je bil 1:1.

Za Elkrój so igrali: Drev, Zunter, Kukec (Brezovnik), Železnik, Benetek, Vezočnik, Skok, Špende, Ermenc, Kopušar in Kolenc.

J. P.

GLADKA ZMAGA TOPOLŠICE

V petem kolu I. slovenske odbojarske lige – vzhod so odbojkarji Topolšice gostovali v Žerjavu. Topolščani so pričakovali naporno srečanje, saj še niso pozabili lanskoletnega gladkega poraza s 3:0. V prvem setu je bila igra dokaj izenačena, tako da so Topolščani z naporom dobili s 13:15, borben je bil tudi drugi set 12:15, v tretjem setu pa so domačini popolnoma odpovedali in izgubili z 0:15. Zadnji set, in s tem tekma, je bil dobljen z dobrimi servisi in bloki.

Za Topolšico so igrali: Menih, Meršak, Marinšek, Globačnik, Zabkar, Golob, Božič, Nahtigal, Juvan in Kompan.

Po petem kolu zavzema OK Topolšica z osmimi točkami tretje mesto na lestvici.

DARKO MENIH

POLOVIČEN USPEH V ODBOJKI

Odbojkarji in odbojkarice so bili v tem kolu zopet le polovično uspešni. Igralkam Ljubnega v letošnjem tekmovalnem v slovenski ligi nikakor ne gre. Premalo izkušen izredno pomlajene ekipe botruje marsikateremu nepotrebnemu porazu. V dosedanjih kolid so velikokrat visoko vodile, pa na koncu vendarle klonile. Tako je bilo tudi v nedeljo na gostovanju v Celju. Proti igralkam Gaberja so mlade Ljubenke v prvem nizu povedle kar z 10:0 in ga na koncu kljub temu izgubile na razliko. Srečanje so v nadaljevanju gladko izgubile. Že sam rezultat pa pove, da so bile povsem enakovredne domačinkam. Igralke Gaberja so zmagale s 3:0 (15, 13, 13). Srečanje v Celju sta sodila Božič iz Šempetra in Kugonič iz Topolšice, za Ljubno pa so igrali: M. Jeraj, J. Jeraj, Mori, Podmeninšek, Zalesnik, Orlovič, Cerar, Slokan, Orešnik, Klančnik.

Uspešnejši so bili odbojkarji Topolšice, ki so tokrat slavili v gosteh. V Mežici so gladko s 3:0 premagali domačega Žerjavo. Domačini so se resneje upirali le v prvih dveh nizih, v zadnjem pa so povsem klonili in niso dosegli niti ene same točke. V telovadnici osnovne šole v Mežici sta tekmo sodila Sonaja iz Sevnice in Kraner iz Maribora. Za Topolšico so igrali: Menih, Meršak, Marinšek, Globačnik, Zabkar, Golob, Božič, Nahtigal, Juvan. Igralci Topolšice so po petih kolid tekmovalja v vzhodni skupini slovenske odbojarske lige na petem mestu. V prihodnjem kolu se bodo doma pomerili z zdajšnjo vrhšnjo Stavbarjem (ml) iz Maribora.

J. P.

ZA KONEC ZMAGA

Preteklo soboto in nedeljo so bila na sporedu zadnja srečanja jesenskega dela prvenstva v ženski in moški rokometni republiški ligi. Rokometnice Šmartnega so zadnje srečanje morale, zaradi preplavljenega igrišča v Šmartnem ob Paki, odigrati v športni dvorani v Žalcu. Tu so premagale ekipo Mlinotesta iz Ajdovščine z rezultatom 18:12 (11:9) in tako pred zimskim odmorom pristale na 6. mestu. V prvem delu so bile gostje dokaj enakovredni nasprotniki, saj Šmarčankam ni uspelo „pobegniti“ več kot za dva zadetka prednosti. V nadaljevanju pa so zaigrale mnogo učinkoviteje in si z dobro igro v obrambi zagotovile prepričljivo prednost, ki je zadostovala za novi pomembni točki.

ŠMARTNO: D. Tajnšek, J. Tajnšek, Meh, 2. Ostojčič, Krevzel, Omladič, 4. Šmerc, 8. Urnank, 4. Strgar, Tajnik, Satler.

SLABO IZVAJALA SEDEMOMETROVKE

V zadnjem prvenstvenem srečanju v II. zvezni rokometni ligi – sever so rokometnice Velenja gostovale v Labinu in srečanje izgubile z rezultatom 19:8 (11:5). To je bil doslej najtežji poraz velenjskih rokometnic v letošnjem prvenstvu. Omeniti pa je tudi treba, da je domača vratarica kar šestkrat ubranila njihov strel s sedemmetrovke.

Zadetek za Velenje so dosegli D. Golč, 2. Podbregar, 1. Džordžević, 1. Boviha.

Tako so velenjske rokometnice po jesenskem delu tekmovalne na zelo dobrem šestem mestu, v enajstih srečanjih pa so zbrale 10 točk.

ZMAGA V ZADNJI PRVENSTVENI TEKMI

V zadnjem kolu slovenske rokometne lige so rokometiši Šostanja premagali moštvo Maribora z rezultatom 19:11 (11:8).

Tekma je bila odigrana v izredno težkih pogojih za igro, saj je celo tekmo močno deževalo.

Po začetnem vodstvu gostov 3:0 so domačini uredili svoje vrste in rezultat izenačili. Do konca prvega polčasa so si priigrali prednost treh zadetkov.

V drugem delu pa so napeli vse sile in povedli kar za 8 golov. Gostje so prednjačili v grobošti, saj je bil igralec Doberšek izključen do konca tekme.

Strelci za Šostanj: Pori 6, Lesjak in Stvarnik po 5 ter Javornik 3. Pred približno 150 gledalci sta srečanje vodila Bernard in Hafner iz Kranja.

RUDAR TRBOVLJE: ŠOSTANJ 27:28 (16:14)

V sredo, 7. 11., je bilo v Trbovljah ponovljeno prvenstveno srečanje tretjega kola SRL med Rudarjem in Šostanjem. Rokometna zveza Slovenije je namreč ugodila pritožbi RK Šostanja zaradi slabega sojenja in kršenja materialnih pravil na prvi tekmi in določila novo tekmo.

V nabito polni dvorani v Trbovljah, se je odvijala prava drama. Moštvo Šostanja je srečanje zasluženo dobilo. Tekma je bila vsekoli

izenačena in ekipi sta se menjali v vodstvu. Prvi polčas je pripadel domačinom. V drugem delu igre so rokometiši Šostanja uspeli dobiti vodstvo treh zadetkov. Domačini sicer zmanjšali rezultat, toda to sta odšli v Šostanj.

V ekipi Šostanja so dobro prikazali odlični krožni napadalci Stvarnik, Javornik ter ob vratih Slatinšek in Skok. Strelci za Šostanj: Stvarnik 10, Lesjak 6, Pori 6, Kompan 3, Javornik in Špegel 2.

Pri domačinih je bil najboljši na danji igralec Krivaje iz Zavidovca Bartolovič s 7 zadetki.

B. VOHAR

OBETAVEN ZAČETEK KADETOV

Kadeti šostanjske Elektre so v soboto pričeli s sklepnim tekmovaljem v košarkaški ligi. V prvem kolu so igrali v gosteh, in sicer pa ŽKK Maribor in premagali domačine z rezultatom 77:94. Vsekaros bila to pomembna zmaga kadetov Elektre. S igro so navdušili gledalce v dvorani. Predvsem se je izkazal Napotnik, ki je dosegel 52 koš, kar je v kadetski ekipi velik doseg. Mladi košarkaši so pokazali, da morda sodijo v vrh slovenske košarke. Koše so dosegli: Vajdič 4, Gombac 3, Grobelnik 13, Kugonič 6, Čajner 12, Madžetko 4 ter Napotnik 52.

N. L.

DOBRA IGRA ELEKTRE

V derbiju SKL je v soboto popolno dvorano šostanjska Elektra premagala Domžale z rezultatom 82:73. Tekma je bila na zelo visoki kakovostni ravni. S prikazano igro so navdušili tako igralci Domžal, kot tudi domačini.

Gostje so se predstavili kot močna, na trenutke pa tudi zelo grobo ekipa, saj so poškodovali najboljši igralca srečanja domačina Udrih. Kljub grobosti pa so domači zmagali z avstavitvijo v obrambi nekatere vrstne strelce gostov. Za prikazano igro lahko pohvalimo prav vse igralce Elektre. Koše pa so dosegli: Sabotički 29, Udrih 18, Stefanec 10, Trobiš 8, S. Breznik 11 in Kalvetič 10.

N. L.

GIBANJE PREBIVALSTVA MATIČNI URAD VELENJE:

Poroke: Milojko KRALJ, roj. 1952, kijažnik iz Velenja in Amalija BOŽIČ, roj. 1960, dijalkinja iz Raven; Jan OSTIR, roj. 1957, programer iz Saleka in Verica TAMŠE, roj. 1959, uslužbenka iz Velenja; Jože GRUDNIK, roj. 1956, strojni delovod iz Plešivca in Silva KLANČNIK, roj. 1958, krojačica iz Raven; Zlata OMERČIČ, roj. 1949, plekarica iz Velenja in Marta VOVK, roj. 1958, uslužbenka iz Velenja; Vekoslav POCAJT, roj. 1953, električar iz Škal in Anica TAMŠE, roj. 1960, prodajalka iz Hrastovca; Jože JANIČ, roj. 1956, sprevednik iz Brezna in Jana KLANČNIK, roj. 1959, ekonomski tehnik iz Podgorci; Fikret SALKANOVIČ, roj. 1957, lesni tehnik iz Dere in Jasmin TADŽIČ, roj. 1961, administrativni tehnik iz Kozareca.

Smrti: Franc PIRMANŠEK, rudar iz Plešivca, 2. roj. 1933; Franc TEMPRAR, mečki upokojenec, Hrastovec, roj. 1913.

MATIČNI URAD ŠOSTANJ:

Poroke: Anton OBŠTETER, roj. 1954, kijažnik, Ravne 113/b in Ivica VERNIK, roj. 1960, tehničarka, Ravne 36; Peter ZAPUŠEK, roj. 1957, električar, Lokovica 61; Marica BORSIČ, roj. 1960, študentka, Slatina 13.

Smrti: Karol DRAGAR, upokoj. rudar iz Zabukovnice 63, star 71 let; Marjan PODVRATNIK, gospodarin, Lokovica 137, stara 52 let; Franc DOLINŠEK, upokoj. rudar, Mignovca 59, star 67 let; Zdravko MARIČ, inv. upokoj. Celje, Ul. Fr. Zrte 34, star 46 let.

NENADOMA PRED AVTOMOBIL

Iz Šostanja proti Belim vodam peljal 22. oktobra voznik osebnega avtomobila CE 106 – 197 Marja Ambrož. Nenadoma je stopil na cesto pešec Martin Slimešek. Voznik je močno zavrl, vendar ni uspel preprečiti. Pri nesreči je pešec telesno poškodovan.

ZBIL PEŠAKINJO

Voznik osebnega avtomobila 923-47 Antun Zacrivnik je na 25. oktobra po Kajuhovi cesti v Šostanju. Na prehodu za pešake zbil pešakinjo Ido Pirnat in jo telesno poškodoval.

Za „NAS ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Na razstavi nad tristo raznovrstnih živobarvnih ptic